

Finnish
Adoption #4
Adoption Or Placing
60-0522E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Lapseksiottaminen, osa IV

Adoption tai paikalleen asettaminen

Jeffersonville, IN, USA

22.5.1960, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²³⁹ Oi, tämä näyttää, rukoilla sairasten puolesta, näyttää vain siltä, että tullaan sinne, jossa tiedetään minkä varassa seistään, tarkalleen. Jumala tietää tämän kaiken.

²⁴⁰ Kun kuulin tuon laulun... Muistakaa, jos te olette elossa, kun minä menen, soittakaa tätä minulle: *Usko se vaan*. Muistakaa, minä en ole kuollut, en ole kovinkaan kaukana teistä kuunnellen sitä. Minä en voi kuolla; Jeesus antoi minulle Iankaikkisen Elämän; Hän on nostava minut ylös viimeisenä päivänä; tulen tapaamaan teidät. Ja jos te menette, uskon saman asian teistä. Uskon, että me tulemme tapaamaan toisemme uudestaan.

²⁴¹ Katsellen, tämä rakas rouva seisoen tässä harmaine hiuksineen. Oletteko kristitty? Täytetty Hänen Hengellensä, odottaen Häntä tulevaksi, vain seisten siellä odottaen laivaa tulevaksi. Aamen. Oi, sisar...

Lapseksiottaminen, osa IV

^{1a} Veli Neville, ja hyvää iltapäivää, iltaa, pikemminkin, rakkaille ystävillemme, olemme iloisia ollessamme takaisin täällä seurakunnassa tänä iltana. On hieman kuuma, joten yritämme kiirehtiä niin nopeasti kuin voimme ja mennä suoraan sanomaan.

Ensimmäiseksi, meillä on muutamia ilmoitusasioita ja erityinen rukouspyyntö. Olen saanut tuolla takana antamanne kirjeet, ja sisarelle, josta tuntuu, että hänellä on kasvain aivoissa, ja oli myös toinen Louisvillessä, ja toinen sananpalvelijan veli, hänen isällensä oli sydänkohtaus. Ja on monia, monia sairaita ihmisiä ympäri maailmaa. Monet soittavat, ja tulemme varmasti rukoilemaan heidän puolestansa koko sydämestämme, että Jumala tulisi auttamaan meitä.

^{1b} Tavallisesti noin yhdeksänkymmentäviisi prosenttia palvelustehtävistäni on sairaiden puolesta rukoilemista (Ymmärrätekö?), mutta olen hieman.. minulla on hieman sellainen näky... minä yhä rukoilen sairaiden puolesta. Muistakaa se. Sitä tapahtuu koko ajan sen mukana, mutta, oi, jos me vain voisimme saada seurakunnan asetettua siihen, missä ja järjestykseen niin, että voisimme mennä töihin. Ymmärrätekö? On organisoiduttava (Ymmärrätekö?), saada kaikki yhteen.

Jotain muuta vain iski sydämeeni muutama hetki sitten. Se tapahtui, kun pieni, vanha veteraani, toinen käsi melkein irti ammuttuna, jalka melkein irti ammuttuna... Hän ei ole juuri nyt nyt täällä kuuntelemassa minua, mutta todellinen ystävä prinssini nimeltään Roy Roberson, yksi luotetuista seurakunnassa ja hieno, kristitty herrasmies... Hän astui juuri sinne ja sanoi: "Veli Branham, älä unohda presidenttiä." Hän sanoi: "Minä tunsin sääliä, kun hän astui..." Hän näki televisiossa hänen astuvan alas koneesta, kyynelten tullessa alas hänen poskillensa ja hänen suunsa heiluen sivuttaen... Tiedätte, hän oli juuri siellä Royn ja heidän kanssaan tuossa taistelussa.

^{1c} Ei väliä, jos olette eri mieltä hänen kanssaan politiikassa, hän on yhä meidän presidenttimme. Näin on. Minulle, en ole demokraatti enkä republikaani; olen kristitty. Mutta kerron teille; minä todella suuresti ihailen presidentti Dwight Eisenhoweria. Kyllä. Minun ajatusteni

mukaan hän on todella ollut yksi suurista miehistä. Jos hän olisi ehdokkaana, niin äänestäisin, äänestäisin häntä uudelleen. Näin on. En välitä, vaikka hän olisi satavuotias, äänestäisin yhä häntä, koska minä pidän hänestä. Ja muistakaamme häntä rukouksissamme tänä iltana.

J. T., Minä todella arvostan tuota mukavaa kokousta, joka teillä kaikilla ja veli Willardilla oli tällä viikolla. Jos olisin astunut sisään ulkopuolelta, ja te kaikki sanoitte: “Hyvä on, veli Branham, nyt te tiedätte niin-ja-niin”, mutta on parempi seistä ulkopuolella ja kuunnella teitä. Ettekö ymmärrä? [Veli Branham nauraa.] Hyvä on. Oikein hyvä.

^{1d} Olen saanut joitain tarjouksia eräiltä seurakunnilta, jos te kaikki haluatte ne. Jos te haluatte mennäksenne olemaan pastori, jos olette saaneet koulutuksenne ja, jonka oletan teillä olevan, ja kaikki on valmiina, minulla on yksi Oregonista, ja joitain Washingonista, Kaliforniasta, ja Arizonasta, eri paikoista. Ja jos koskaan haluatte ottaa seurakunnan ja mitään, niin miksei, juuri tässä olisi hyvä paikka aloittaa, juuri tässä. Ja on sieluja kaikkialla huutaen intiaanireservaateissa ja minne tahansa te haluatte mennä. Antakaa meidän vain tietää; uskon, että pojat ovat ankkuroituneet nyt. Se on oikein. Rakastan nähdä heidän tekevän sen.

On veli Ruddel tuolla tien päässä. Minulla on tarkoitus mennä pitämään kokouksia hänelle muutaman päivän kuluttua, on tarkoitus pitää herätys, veli Ruddelin on tarkoitus pitää. ja minä muistin, että minulla oli tapana työntää tuota pientä kaveria kaikkialla yrittäen saada häntä valjaisiin ja saarnaamaan. Hän on niin syrjäänvetäytyvä. Hän sanoi: “En vain pysty puhumaan.” Haa. Teidän tulisi kuulla häntä. Näettekö, näettekö? Te ette voi tietää, mitä te voitte tehdä ennen kuin te annatte Pyhän Hengen saada otteen teistä. Näin on.

^{1e} Veli Graham Snelling Uticassa ja veli Junior Jackson alhaalla tuolla, me pidämme heitä meidän kanssamme olevina pieninä sisarseurakuntinamme. Me olemme kaikki yhdessä. Me emme ole eri mieltä opissamme; toivossamme, tarkoitusperissämme, opissamme olemme yhtä. Seisomme yhdessä pitäen yhtä kaikessa. Me olemme vain yksi seurakunta, ja me tosiaan haluaisimme heidän leviävän ympäriinsä. Meillä on joitain Afrikassa, joitain Intiassa, ja kaikkialla ympäri maata. Me... Sinne me haluamme heidät, levittäen uutisia.

sinne, haluan nähdä hänet siellä, ja nähdä hänen juoksevan ja ottavan inua kädestä ja sanovan: “Rakas veljeni, tuona sunnuntai-iltana Jokin käski minua kohottamaan käteni, sen jälkeen kun olit päässyt läpi Efesolaiskirjeen saarnaamisesta. Kohotin käteni, ja jotain tapahtui minulle sen jälkeen. Täällä minä olen. Olen nyt nuori ikuisesti.” Jumala, suo se tälle rakkaalle.

²³⁴ Nämä, jotka ovat kohottaneet kätensä, että heidät sinetöitäisiin Pyhällä Hengellä, Pyhä Henki heidän yllänsä, ja he ovat vastaanottaneet Pyhän Hengen, heidät on sinetöity jumalallisella rakkaudella sydämissänsä. Kuinka me kiitämmekään heistä.

²³⁵ Käsittäen, Isä, että nämä nauhat menevät tuonne ulos maailmaan. Monet mikrofonit ovat kurottautuneet tämän saarnastuolin ylitse, joka tarkoittaa sitä, että nauhoja tullaan tekemään, kääntyen sinne takaisin, Ääni tulee menemään eri maihin kautta maailmaa, ympäri maailmaa, kaksikymmentä tai kolmekymmentä maata tulee kuulemaan sen. Rukoilen jokaisen henkilön puolesta, joka tulee kuulemaan tämän nauhan, jolla ei ole toivoa Iankaikkisesta Elämästä, jolla ei ole Pyhän Hengen kastetta, tulkoon sen heidän sydämeensä suloisesti. Suo se, Herra.

²³⁶ Ja minä voisin, jos en koskaan näe heitä tässä elämässä, kun menen yli tuohon maahan, voikoot he juosta ja tarttua minuun (ja minä tartun heihin, ja he, me huudamme: “Kallis veli”, toisillemme), sanoen, “kuulin nauhasi Efesolaiskirjeestä, kuinka Jumala ennalta määräsi meidät Iankaikkiseen Elämään, ja se oli tuolla nauhalla, jonka sain Jumalan Ääneltä ja joka oli sinetöity Pyhällä Hengellä Jumalan Valtakuntaan. Suo se, Isä.

²³⁷ Paranna kaikki, jotka ovat sairaita ja vaivattuja. Tulkoon kunnia Sinulle, sillä me luovutamme nämä kaikki sinulle kaikessa vaivannäössämme Jeesuksen, Poikasi, Nimessä. Aamen.

²³⁸ Onko tällä ketään, joka on sairas ja haluaa, että kädet lasketaan hänen päällensä ja hänen puolestansa rukoillaan? Nostaisitteko kätenne? Hyvä on. Kävelisittekö hiljaisesti, nyt, tänne alttarille, ja seisoisitte hetken aikaa, kun veli Neville tulee hänen...

Iankaikkisen Sanan sivuilla Taivaassa. Antakaa minun seistä totuudellisenä loppuun asti.

²³⁰ Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi rukousta varten. Tämän illan päätteeksi, päättäessämme tämän yhden luvun, tekemättä sille oikeutta. Tulisi olla vielä toinen ilta siitä, kuinka Hän menee eteenpäin ja asettaa seurakunnan paikallensa. Annan sen teille joskus, jos Jumala suo. Minun täytyy saada nyt vähän levätä, ennen kuin menen sinne Chautauquaan, toisiin suuriin kokouksiin ja sitten sieltä Oklahomaan. sieltä Klamath putouksille, sitten Klamath putouksilta Kaliforniaan, ylös Yakimaan, en tule takaisin ennen ensi elokuun 15. päivää.

²³¹ Mutta katsokaa, antakaa minun kysyä teiltä jotakin, jos jotain tapahtuisi teille tai minulle, ennen kuin tuo aika tulee, jos minä menisin joen ylitse tuohon maahan, tai jos te menisitte ylitse tuohon maahan ennen sitä, tunneteko varmuuden tänä iltana, että me tapaisimme tuossa paikassa? Jos tunnette, kohotatteko kätenne sanoen: ”Tunnen varmuuden sydämessäni.” Jumala siunatkoon sydämiänne. Jos täällä on yksi, joka ei tunne varmuutta siitä, että he tulevat olemaan siellä, ja haluaisit sanoa: ”Muista minua, veli Branham, että minä tulen saamaan tuon varmuuden”, kohota kätesi, ”minä myöskin haluan olla siellä.” Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua.

²³² Taivaallinen Isämme, me tuomme luoksesi tämän seurakunnan, jokaisen käden, niin pitkälle kuin tiedän, oli ylhäällä. Kaikki muut kuin yksi henkilö, joku kallis sielu istuen siellä takana, vain hieman uupuneena siitä voisivatko he päästä yli tuonne maahan, missä on tarpeeksi jumalallista rakkautta heidän sydämessään, tuon kalliin naisen sydämessä, että hän tulisi tuohon maahan, jos hän kuolisi tänä iltana: vetäisikö se hänen uupuneen sielunsa Jumalan Luvattuun Maahan?

²³³ Isä Taivaassa, niin kuin olen seissyt tässä saarnastuolissa ja saarnannut ja hikoillut ja itkenyt ja pyytänyt ja taivutellut, anna minun kysyä vielä kerran, Herra, annan minun pyytää sisareni puolesta tuolla takana; Jumala, aseta hänen sydämeensä tänä iltana tuo jumalallinen rakkaus, tuo Jumalan Pyhä Henki, että rauha, joka käy yli kaiken ymmärryksen, että hän voisi vastaanottaa Sinun Henkesi, olla sinetöity Pyhällä Hengelläsi tuohon päivään saakka. Halun nähdä hänet, Herra, kun me menemme sillan yli. Jos on--jos se on--jos on etuoikeuteni mennä yli, jos se, mitä näytit minulle, on todellista, ja minä käyn yli

Ja näen näiden nuorien kavereiden tulevan kuten veli J. T. Parnell täällä, ja veli Willard, ja he kun he tulevat, nuoret kaverit, kun minä olen tulossa vanhaksi... Jos on huomista, he tulevat olemaan huomispäivän miehiä. En halua tämän sanoman koskaan kuolevan. Se vain ei voi. Sen täytyy jatkaa elämistä, ja en usko, että meillä on kovinkaan pitkään aikaa tuoda sitä.

Tuo pieni lapsi, jonka he sanoivat tulevan kuolemaan, näen sinun olleen sisällä seurakunnassa koko päivän, sisar. Se on todella hienoa. Olemme kiitollisia Herralle siitä, että Herra on armollinen, täynnä armoa. Jatka vain sen uskomista, mitä sinulle kerrottiin juuri siellä. Ymmärrätkö? Kaikki tulee olemaan hyvin.

^{1f} Nyt, nautitteko te opetuksesta? Pidätkö te opetuksesta? Oi, minä ajattelen sen todella tekevän hyvää meille. Se antaa meille hieman lepoa sairaiden puolesta rukoilemisesta, ja näyistä, ja jumalallisesta parantumisesta. Tietenkin me nyt tänä iltana, kokouksen jälkeen, me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta jälleen tänä iltana. Me aina tahdomme tehdä sen. Kastaa kenet tahansa milloin tahansa.

Kuinka monet muistavat, kun minulla oli tapana kulkea voimalinjoilla? No niin, olen kulkenut voimalinjoilla monia kertoja. Minun täytyi kävellä kolmekymmentä mailia erämaan läpi. Minulla kahdensadankahdeksankymmenen mailin linja käveltävänä. Minun täytyi mennä siellä läpi, paidat käsieni ympärillä, ja, oi, niin väsyneenä, kävellä noiden viidakoiden ja leikkaavien viher-orjantappuroiden läpi.

Tavaten jonkun vanhan maanviljelijän ja istuen puun alle ja puhuen hänelle kastetuksi tulemisesta Herran Jeesuksen Nimessä. Hän sanoi: ”No, olen aina halunnut tulla kastetuksi.”

Sanoin: ”Ei ole kovin pitkä matka purolle.”

^{1g} Ja hän sanoi... Otin monet juuri siellä ja kastoin heidät Jeesuksen Nimessä. Suoraan alas pylvästä ja veteen. Näin on. Monta kertaa kastoin jonkun vanhoissa työvaatteissani, tullen suoraan alas pylvästä. Olin linjamies ja istuin siellä ylhäällä pylväässä työskennellen jonkun miehen kanssa, puhuen hänelle Herrasta. Hän saattoi sanoa: ”Hyvä on, Billy, eräänä näistä päivistä tulen kirkkoosi ja otan kasteen.”

² Minä sanoin: “Miksi haluat odottaa siihen asti? Me olemme aivan virran rannalla, tässä on paljon vettä.” Pyydystäkää heidät juuri nyt. Oikein. Se on se aika. Filippus sanoi...

³ Tuo eunukki sanoi Filippukselle: “Tässä on vettä, mikä estää meitä?” Ei mikään. Jos olette valmiita, niin silloin on aika. Älkää antako Perkeleelle tilaisuutta lyödä kiilaa sinne minnekään. Älkää siirtäkö huomiseen niitä asioita, joita voitte tänään tehdä. Huominen ei ehkä tule teille. Muistan erään kerran, kun tein sen ja opin siitä; se opetti minulle läksyn. Siirsin jotakin, mitä minun olisi pitänyt tehdä eräänä päivänä, ja seuraavana päivänä se oli liian myöhäistä.

⁴ No niin, en todellakaan halua pidätellä teitä tätä koko aikaa, mutta minä vain kietoudun asiaan niin, etten tiedä ajan kuluu. Minusta vain tuntuu niin hyvältä, että menen melkein pois tolaltani, minusta vain tuntuu niin hyvältä.

⁵ Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi ennen kuin lähestymme Sanaa.

⁶ Taivaallinen Isämme, Sinä olet elävä Jumala, aina elävä. Tuo aurinko, joka juuri laski, tuota samaa aurinkoa Daniel katseli sen laskiessa, Jeremia katseli sen laskua. Adam katseli sen laskua. Jeesus katseli sen laskua. Ja se on sama maailma, jossa he elivät ja vaelsivat, ja Sinä yhä pysyt samana Jumalana.

⁷ Tänä iltana täällä on monia pyyntöjä. Eräs mies, jolla on kasvain aivoissa, eräs sisar pelkää samaa asiaa. Sinä olet ainoa toivo, Herra, mitä sille on olemassa. Tuo kasvain on tullut pahanlaatuiseksi, eikä mikään voi sen kasvua pysäyttää. Mutta tänä iltana me menemme pienen linkomme kanssa tuon karitsan perään, tuodaksemme sen takaisin Isän lammastarhaan. Herran Jeesuksen Nimessä me suuntaamme rukouksemme tappamaan tuon leijonan, tuon kasvaimen, tuon pahanlaatuisuuden, tuodaksemme heidät turvallisesti lammastarhaan.

⁸ Ja me, Jumala, muistamme tänä iltana rakastettavaa presidenttiämme, veljeämme Dwight Eisenhoweria. Hän on ohjannut tätä maata, Herra, hän on yrittänyt pitää meitä erossa sodasta. Hän lupasi Korean sodan päättyvän, jos hänellä vain olisi mitään tapaa, miten hän voisi päättää sen. Hän lupasi noille äideille, että hän toisi nuo pojat takaisin. Mutta hän sanoi: “Minun tehdä se, minä en voi tehdä sitä, minä

Näettekö, menen eteenpäin musiikissa. Haluan hänen ja haluan Saaran soittavan urkuja, Beckyn pianoa, ja haluan Joosefin olevan saarnatuolissa.

²²⁶ Ja voin nähdä sen tapahtuvan, kuinka mamma ja minä hoipumme sisään, minä vanhaan keppiini nojaten, tullen alas tietä, jonakin iltana; ja voin katsoa sinne ja nähdä poikani seisomassa siellä Pyhällä Hengellä voideltuna, saarnaten tätä samaa Evankeliumia. Haluan ottaa tämän vanhan Kirjan ja sanoa: “Poikani, tässä Se on, Se on sinun. Seiso Sen kanssa, älä tee kompromissia yhdessäkään Sanassa. Pysy Sen kanssa, kultaseni. Älä välitä siitä, kuka on sinua vastaan, en välitä siitä, kuka on sinua vastaan, Jumala tulee olemaan puolellasi. Saarnaa jokainen Sana juuri sillä tavalla niin kuin Se on kirjoitettuna Siellä, ja isä on tapaava sinut kerran virran toisella puolella.” Haluaisin ojentaa käteni ja ottaa hänet käsivarsilleni, vaimoni, ja mennä Jordanin ylitse.

²²⁷ Siihen aikaan asti, Jumala, salli minun pysyä kentällä, uskollisena! Salli minun! En välitä mitä se maksaa, tai kuinka paljon, mitä teen, tai sitä, tai tätä, tai jotakin muuta. Suo minun pysyä uskollisena ja totuudellisena elävän Jumalan Sanalle niin että kun se päivä tulee ja menen ylitse sinne, voin katsoa ja sanoa: “Siellähän te olette. Oi, kallis ystäväni, kallis veljeni, kallis sisareni.”

²²⁸ Nuori saarnaaja, mene kentälle, pysy haarniskassa. Kaikki te nuoret saarnaajat ja niin edelleen, älkää te istuko aloillanne. Älkää vain istuko tekemättä mitään. Menkää sinne ulos ja voittakaa joku kallis sielu. Tehkää jotakin! Menkää eteenpäin, lähtekää liikkeelle. Älkää pysähtykö, te nuoret saarnaajat siellä. Jumala siunatkoon sydämiänne.

²²⁹ Hän muistuttaa minua siitä, kun olin suunnilleen tuon ikäinen, luulisin, ja ehkä hieman nuorempikin kuin hän. Olin vain noin kaksikymmentävuotias, kun laskin tuon kulmakiven sinne. Muistan kuinka minulla oli tapana käyttää sinistä takkia ja valkoista housuparia ja seisoin siellä ja laskin tuon kulmakiven noin kolmekymmentä yksi vuotta sitten. Näettekö, kuinka vanha olin, olin vain poikanen. Seisoin siellä, laskien tuon kulmakiven. En ole sovitellut yhdessäkään Sanassa. Olen pitänyt Sen aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin laskiessani tuon kulmakiven. Siellä lepää todistukseni, niin kuin sen kirjoitin Raamatun tyhjälle lehdelle ja repäisin sen sieltä ja asetin tuon kulmakiven sisään, ja siellä se yhä lepää. Ja voikoon se olla kirjoitettuna Jumalan

saarnaamassa, nuorena miehenä, joka on täytetty Pyhällä Hengellä, Jumalan Hengen voitelu yllään. Ja uskon, että hän on oleva profeetta. Tuona päivänä kun näin hänet, kuusi vuotta ennen kuin hän syntyi, te muistatte minun kertoneen teille, että hän oli tulossa. Muistakaa, miten kutsuin häntä täällä alttarin ääressä, vihkiessäni lapsia Herralle, tietämättä mitä olin sanomassa, minä sanoin: "Joosef, sinä olet profeetta."

²²¹ Ja eräänä päivänä seistessäni pihalla, hän tuli luokseni ja sanoi: "Isä, onko Jeesuksella käsi niin kuin sinun kätesi?"

Ja minä sanoin: "Niin, kyllä poikani. Miksi niin?"

²²² Hän sanoi: "Istuin polkupyöräni päällä, odottaen Saaraa (se on hänen pikku sisarensa) tulemaan kotiin koulusta." Hän oli istumassa siellä. En anna hänen mennä ulos tielle, joten hän istui siellä taaempaan tällä tavalla. Ja hän sanoi: "Katsoin ylös ja kun tein niin, oli siellä käsi, aivan kuin sinun kätesi, valkoisessa hihassa, suoraan ylläni." Ja hän sanoi: "Se meni ylös." Hän sanoi: "Oliko se Jeesuksen käsi, joka meni ylös?" Katsoin äitiä, ja äiti katsoi minua, ja hän meni rouva Woodin tykö, missä hän sitten onkin istumassa täällä. Me ristikuulustelimme häntä, edestakaisin, ja joka tavalla miten vain osasimme. Se oli näky. Hän näki sen. Kun voin nähdä sen ajan, että pieni Joosef on seisomassa... Toivon eläväni näkemään hänet naimisissa, jos Jeesus viipyy.

²²³ Ja olen vanha mies, harmaat hiukset riippuen niskassa. Olen lähettänyt... Haluan lähettää kaksi tai kolme miljoonaa sielua lisää Kristukselle, jos vain mahdollisesti voin. Minun päätökseni on saarnata Evankeliumia jokaiselle maan kolkalle. Kyllä. Niinpä, auttakoon minua Jumala, tulen tekemään sen. Niinpä kun näen tuon ajan tulevan, veli Mike...

²²⁴ Voin ajoittain katsoa mammaa, Medaa, niin kuin häntä kutsun, rakastani, näettehän, kuinka hän on tulossa vanhaksi, ja näen hänen hiustensa muuttuvan harmaiksi ja näen meidän menevän pois, kuihtuvan pois.

²²⁵ Rebekka, olen niin kiitollinen Rebekasta. Hänen musiikin opettajansa sanoi minulle eräänä iltana: "Jos hän jatkaa edistymistä sillä tavalla, veli Branham, niin on vaikeata sanoa, mitä hän tulee tekemään."

voin ponnistella asian hyväksi, mutta Jumalan yksin täytyy tehdä se." Ja Sinä olit hänen kanssaan, Herra, ja nyt se on kaikki selvitetty. Miksi he eivät voineet nähdä sitä heti alussa? Jumala, minä rukouilen, että Sinä auttaisit häntä. Siunaa tuota urhoollista sielua, Herra. Ja me rukouilemme, että Sinä valitsisit meille seuraavan johtajan. Sinun ennalta määrätty tahtosi tapahtukoon, Herra.

⁹ Mutta Eräs, josta me olemme niin kiinnostuneet tänä iltana, kansallisten asioittemme lisäksi, se on tuo suuri ja ihana Eräs, joka tulee pystyttämään Valtakunnan, jolla ei ole loppua, Herra Jeesus, Sinun Poikasi. Silloin he tulevat kokoamaan aseet, räjäyttävät ne ilmaan, eikä sotia ole enää oleva. He istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmät. He rakentavat taloja ja asuvat niissä. Ja sitten sen jälkeen ei tule enää koskaan olemaan vaikeuksia.

¹⁰ Siunaa meitä nyt, kun me lähestymme Sanaa. Ja Isä, Sinä tiedät syyn, miksi lähestyn Sanaa juuri tästä Kirjoituksesta täällä. Koska tunnen, että Sinä haluat minun tekevän sen tällä tavalla; koska tunnen, että on Sinun jumalallinen tahtosi, että se on Sinun järjestyksesi, se on... Tämän päivän järjestys on antaa ihmisten löytää paikkansa asemallisesti ja olla valmiit tuohon taistelun hetkeen. "Oi, Sinä olet harjoittanut meitä niin kauan, Herra." Nyt Isä, anna meille rivistömme. Pane meidät sinne, missä meidän oletetaan olevan, niin että voimme olla Isän asioilla. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen, Sinun Poikasi Nimessä. Aamen.

¹¹ Minulla oli ihmeellinen iltapäivä, puhuessani erään Louisvillen kuuluisan lääkärin sairaanhoitajattaren kanssa. He olivat kuulleet Herran ihanista asioista. Hänen isänsä oli lääkäri. Ja hän tuli ja istui huoneessani suurimman osan iltapäivää, hän vain poikkesi sisälle ohi kulkiessaan. Mukava henkilö, vähän kovanlainen, tiedättehän, todella uskollinen presbyteeri alun pitäen, mutta lähti pois kyynelten juostessa alas poskiltaan. Oi, Jumalalla on heitä kaikkialla, lääkäreiden vastaanotolla, sairaanhoitajina. En usko, että Norton Infirmary sairaalassa on yhtään hoitajaa, jolle en olisi todistanut koskien Pyhän Hengen saamista ja kysynyt oliko häntä kastettu Jeesuksen Nimessä. Eikä ole yhtään lääkäriä missään, jonka kanssa olen joutunut kosketukseen, jolle en olisi todistanut, ei. Näettekö?

¹² Kertokaa heille Siitä. Teillä ei ole paljon aikaa, veli. Ei ole väliä, kuinka kovalta se täällä näyttää, vain odottakaa, kunnes olette menneet

tuon viimeisen henkäyksen yli sinne toiselle puolelle, niin silloin te toivoisitte, että olisitte tehneet sen. Kyllä. Älkää odottako tuohon aikaan asti, tehkäämme se juuri nyt. Tämä on se hetki. Oi, he voivat olla erimieltä, ja suuttua ja pitää siitä vähän melua, mutta he eivät tarkoita sitä. He eivät todella tarkoita sitä. Kun he alkavat kiistellä kanssanne, niin eivät he mitään pahaa tarkoita, heille on ehkä vain opetettu jotakin, ja he vain pitävät siitä kiinni, niin että te näkisitte heidän ajatuksensa. Muistakaa vain, eivät he sitä todella tarkoita. Älkää riidelkö heidän kanssaan, älkää riidelkö kenenkään kanssa, vaan vain rakastakaa heidät suoraan sisälle Siihen. Sitten rukoilkaa heidän puolestaan.

¹³ No niin, uskon että pääsimme 9. jakeeseen asti, en ole varma. Se on kaukana 3. luvusta, eikö niin, miehet? Oi, Se on hunajaa kalliossa minulle! Muistelkaamme mistä me nyt puhuimme, niin että voimme jälleen saada pienen taustan. Ja nyt, veli Neville, annatko minulle pienen nykäisyn, jos en huomaa ajan kulumista, niin että voin rukoilla sairaiden puolesta. Me haluamme käsitellä jokaisen pienenkin hitusen aiheestamme tänä iltana. Haluan antaa alttarikutsun. Päätämme tämän, josta en ehkä kykene muuta kuin lukemaan loput siitä.

¹⁴ Mutta tämän tarkoitus on, että te näette paikanne Kristuksessa, näette, ettei se ole vain jotakin, mihin te olette kompastuneet sisälle, tai jotakin, mitä te olisitte jossakin ansainneet, vaan että se on Jumala, joka itse teki sen teidän puolestanne. Ei niin, että te olitte niin hyvä ja menitte kirkkoon eräänä iltana, ja joku veli parka johti teidät alttarille. Sitä se ei ollut. Se oli Jumala, joka ennen maailman perustamista ennalta määräsi teidät lankaikkiseen Elämään. Kun pääsette sinne tuona päivänä, ei ihme että nuo kaksikymmentä neljä vanhinta ottivat kruunun pois päästään, jokainen otti kruunun pois päästään, jokainen lankesi kasvoilleen, heillä ei ollut yhtään mitään, mitä he olisivat voineet sanoa, ei millään saarnaajalla, ei vanhimmalla, ei millään. Kaikki antoivat ylistyksen Karitsalle! Jumala on kokoava yhteen kaikki asiat Hänessä tuona päivänä. Oi, jos me vain voimme koskaan tietää ja tunnistaa kenet he ristiinnaulitsivat.

¹⁵ Aloittakaamme nyt 8. jakeesta saadaksemme pienen taustan.

Jossa hän on ollut ylenpalttinen meitä kohtaan kaikessa viisaudessa ja harkitsevaisuudessa; Tehtyään tunnetuksi meille tahtonsa salaisuuden...

“Rakas veljeni.” Siellä seisoi eräs tyttö, jonka kanssa minulla oli tapana seurustella vuosia sitten.

²¹⁷ Ehkä joitakin hänen omaisiaan on istumassa täällä, Alice Lewis, Uticasta, oikein hieno ja uskollinen kristitty tyttö. Hän meni naimisiin hieman myöhään elämässä ja kuoli ensimmäisen lapsensa syntyessä. Alice Lewis. Menin hautaustoimistoon katsomaan häntä. Tulin juuri kotiin ja kuulin hänen kuolleen. Menin sinne, eikä huoneessa ollut ketään, minä sanoin: “Onko täällä eräs nainen, rouva ...” Hänen nimensä oli Emmerke. Ja hän meni naimisiin hienon kristityn pojan kanssa ja hän oli itse hieno kristitty tyttö. Olen ollut tuon tytön kanssa kaikkialla, kaiken kaltaisissa paikoissa ja kaikkea. Ja olimme vain lapsia, kahdeksantoista, yhdeksäntoistavuotiaita, kävimme kaikkialla, hieno kristitty tyttö, koskaan en tuntenut hänestä mitään muuta kuin aitoa kristillisyyttä. Ja minä olin syntinen. Mutta kuljin hänen kanssaan. Kävelin sisälle... Ja hänen aviomiehensä oli uudestisyntynyt kristitty, todellinen mies. Enkä tiennyt hänen kuolleen; näin lehdestä hänen kuolleen. Menin sinne, ja he kertoivat minulle. Menin sinne Cootsin hautaustoimistoon ja sanoin: “Onko teillä täällä rouva Emmerke?”

Hän sanoi: “Billy, hän on juuri nyt siellä huoneessa.

²¹⁸ Menin sinne sisälle ja seisoin siellä arkun vieressä. Minä ajattelin: “Alice, olen ollut synkimmissä vankiluolissa, olen ollut pimeillä teillä. Sinä ja minä olemme yhdessä kävelleet teitä ja alas virran rantaan, missä heillä tavallisesti oli vanhoja teatterilavoja, ja me istuimme siellä ja kuuntelimme heidän esittämiään näytelmiä. Ylös ja alas kujia me kuljimme, ja mikä hieno nainen sinä olitkaan! Kuinka kiitankään Jumalaa sinun elämästäsi. Lepää, rakas sisareni, lepää Jumalan rauhassa.”

²¹⁹ Ja tässä toisena yönä siinä näyssä, siellä hän tuli juosten tyköni. Hän sanoi: “Siunattu veljeni”, ja kietoi käsivartensa ympärilleni. Oi, oi, veli, sisar, se muutti minut. En voi enää koskaan olla sama. Se on niin todellista! Se oli aivan yhtä todellista kuin katsellessani teitä, aivan niin todellista. Niinpä, ei ole mitään pelkoa. Voin kuolla ennen kuin yö on ohitse.

²²⁰ Haluan kasvattaa pienen poikani, Joosefin, joka on siellä takana. Haluan nähdä hänet saarnatuolissa, niin että voin ottaa tämän Raamatun Kun tulen sille paikalle, että näen Joosefin saarnatuolissa

sijaan, että hoippuisitte ja kompastelisitte eteenpäin. Vain seiskäämme Valossa, vaeltaen Valossa, tietäen minne olette matkalla. Se on totta. Herra olkoon kanssanne.

²¹² Ja jos jokainen teistä täällä nyt on asetettu paikallensa! Te ette ehkä ole mitään muuta kuin perheenäiti. Te sanotte: “Veli Branham, en ole koskaan elämässäni tehnyt mitään. En ole mikään saarnaaja.” Mutta ehkä Jumala toi sinut tänne kasvattamaan perheen, ja tuon perheen lapsista voi tulla toinen polvi lapsia, joissa tulee olemaan saarnaaja, joka tulee lähettämään miljoonia sieluja Kristukselle. Teidän täytyi olla täällä. Te olette täällä tarkoitusta varten. Tiesittekö sitä?

²¹³ “Mutta”, te sanotte, “kaikki, mitä koskaan olen tehnyt, oli äestää näitä vanhoja multakokkareita. Ja lähdin ulos joka ilta, tietämättä kuinka hankkia elatusta lapsilleni. Katsoin noita pikku raukkoja, joilla ei ollut edes kenkiä jaloissaan. Olen istunut ja itkenyt. Otin vanhat rattaat ja minä ja mamma menimme kirkkoon.” Älä murehdi veli. Rakasta vain Häntä edelleen, Hänellä on tarkoitus sinua varten. Pysy vain juuri siinä asemassa, jossa olet, mene vain suoraan eteenpäin. Näettekö? Et ehkä saarnaa yhtään saarnaa, mutta voit olla iso-iso-isä eräälle, joka tekee sen.

²¹⁴ Tiesittekö, että Jumala laski sen (mikä hänen nimensä olikaan?; Leeville ansioksi, että hän maksoi kymmenykset, kun hän oli Abrahamin kupeissa, kun Melkisedek kohtasi hänet? Kuinka monet tietävät sen? Ja katsokaamme sitä, Abraham siitti Iisakin, Iisak siitti Jaakobin, Jaakob siitti Leevin; siinä oli isä, iso-isä, iso-iso-isä; kun hän oli siemenenä iso-iso-isänsä kupeissa, Raamattu lukee hänelle ansioksi kymmenysten maksamisen Melkisedekille. Oi, oi, oi, oi! Veli!

²¹⁵ Siellä Englannissa eräs pikkumies kääntyi eräänä iltana ja hän sanoi: “Olen niin onnellinen! Olen niin onnellinen!”

²¹⁶ Kyllä, olen niin onnellinen tietäessäni, että se on totta! Ja eräänä ihanana päivänä, en tiedä, koska tuo päivä tulee olemaan, mutta jos se oli näky, en sano että olin täällä. Muistakaa, pitääkää tämä aina mielessänne, voikoon ääninauhojen omistajat tehdä samoin. Josko olin näyssä, tai poisvietynä Hengessä, en tiedä. Mutta se oli aivan yhtä todellista kuin koskettaisni veli Nevilleä sillä tavalla, aivan yhtä todellista. Ja voin katsoa ja puhua noille ihmisille. Ja siellä seisoi ensimmäinen vaimoni, eikä hän huutanut: “Aviomieheni”, hän sanoi:

¹⁶ “Tahtonsa salaisuuden.” Ja muistakaa kuinka me viivymme siinä. Kuinka monet olivat täällä tänä aamuna, antakaapa meidän nähdä. Kuinka me jäimmekään kiinni siihen: “Hänen tahtonsa salaisuuteen.” No niin, se ei ole sitten vain jokin pikkuasia, se on salaisuus. Jumalan tahto on salaisuus. Jokaisen miehen tai naisen täytyy etsiä Jumalan tahtoa, Jumalan salaisuutta, omalle kohdalleen.

¹⁷ Kuinka me löydämme sen? Paavali, se oli tunnettu hänelle. Hän sanoi, ettei hän neuvotellut kenenkään ihmisen, minkään lihan tai veren kanssa. Hän ei mennyt mihinkään kouluun, ei mihinkään seminaariin. Hänellä ei ollut mitään tekemistä sellaisten kanssa. Vaan hän... Sen paljasti hänelle Jeesus Kristus, joka kohtasi hänet tiellä Damaskoon, Valossa, joka oli ikään kuin Tulipatsas, ja Se kutsui hänet. Ja hän meni Arabiaan ja asusti siellä kolme vuotta. Oi, etkö voi kuvitella sen olleen melkoista aikaa, veli Egan? Kolme vuotta Paavali oli siellä jossakin Arabiassa, vuokrattuaan jostakin itselleen pienen asunnon, jossa hän käveli edestakaisin lattialla. Hänellä oli kaikki nuo vanhat kirjakääröt. Heillä ei silloin ollut uusia; Paavali ne ensimmäiseen kirjoitti. Ja näistä vanhoista kirjakääröistä hän näki, kuinka Jumala alussa ennalta määräsi meidät Iankaikkiseen Elämään. Kuinka Hän lähettäisi Jeesuksen, niin että tämän Uhrin kautta meillä kaikilla olisi oikeus tulla Elämänpuun tykö. Ne, jotka Hän tiesi ennalta, Hän kutsui; ne, jotka Hän kutsui, Hän on jo vanhurskauttanut; ne, jotka Hän vanhurskautti, Hän on jo kirkastanut. Jumala, maailman perustamisesta asti, ennalta määräsi meidät pojiksi adoptoitaviksi. Nyt koko luomakunta vaikerói, odottaen Jumalan poikien julkitulemistä. Oi, voin kuvitella että Paavalilla oli ihmeellistä aikaa. Olisin halunnut olla siellä hänen kanssaan. Ettekö tekin?

¹⁸ Nyt hän sanoi: “Hän teki tunnetuksi meille tuon salaisuuden.” Ottakaa Pyhä Henki yllenne joskus, ja alkakaa seurata sitä ja vain tarkatkaa kuinka se etenee. Tänään iltapäivällä minulla oli noin kolmekymmentä minuuttia tutkisteluun, vain kerratakseni lävitse tämän läksyn; ehkä ei enempää kuin puolet siitä, viisi toista minuuttia, väliajalla. Ja aloin seurata sitä ja ajattelin: “Tuo salaisuus, kuinka salaperäistä!” Ja tuo Kirjoitus vei minut takaisin Vanhaan Testamenttiin ja sitten takaisin Uuteen Testamenttiin. Kuinka se kaikki käy yhteen, nähdä Hänen Tulemuksensa salaisuus, Hänen tahtonsa salaisuus, meidän yhdessä istumisemme salaisuus. Muistakaa, sitä ei voida opettaa

missään seminaarissa. Se on salaisuus. Te ette voi tietää sitä koulutuksen perusteella, teologian mukaan. Se on salaisuus, joka on ollut kätkeytyneenä maailman perustamisesta asti, odottaen Jumalan poikien julkitulemistä.

¹⁹ Sano minulle veljeni, sano minulle sisareni, milloin on koskaan ollut sellaista aikaa, tämän lisäksi, että Jumalan poikien tuli tulla julkituoduksi? Milloin on koskaan ollut historiassa sellaista aikaa, joka julkituo koko luonnon vapautuksen ajan? Luonto, luonto itsekin vaikeroi, odottaen tätä julkitulemisen aikaa. Miksi? Koska ennen sovitusta, ennen Pyhän Hengen vuodattamista, aikaisemmin, siellä koko Vanhassa Testamentissa, siellä ei olisi voinut olla tätä julkitulemistä. Sen täytyi odottaa tähän aikaan asti. Nyt kaikki asiat on tuotu, ovat tulossa, muodostumassa ylös pääkiveen, Jumalan poikien julkitulemisen takaisin tuloon ja Jumalan Hengen tulemiseen näihin miehiin, niin täydellisesti, kunnes heidän palvelustehtävänsä tulee olemaan niin tarkoin Kristuksen kaltainen, kunnes se tulee liittämään Hänet ja Hänen Seurakuntansa yhteen.

²⁰ Kuinka monet ovat koskaan tutkineet pyramidin historiaa? Luulen, että vain yksi nainen täällä kohotti kätensä. Hyvä on.

²¹ Jumala kirjoitti kolme Raamattua Yksi niistä oli eläinrata taivaalla; se oli ensimmäinen Raamattu. Ihmisen tuli katsoa ylös käsittääkseen Jumalan olevan ylhäällä. Oletteko koskaan seuranneet ja tutkineet eläinrataa? Se ilmaisee jopa jokaisen ajanjakson, jopa tämän syövän ajanjakson. Se ilmoittaa alun, Kristuksen syntymän. Mikä on ensimmäinen kuvio eläinradassa? Neitsyt. Mikä on viimeinen kuvio? Leijona. Kristuksen ensimmäinen Tulemus ja toinen Tulemus, kaikki siitä on kirjoitettu sinne.

²² Sitten seuraava Raamattu, joka kirjoitettiin, oli kivessä, kutsuttuna ”pyramideiksi.” Jumala kirjoitti pyramideissa. Jos tutkitte niitä, niin tarkatkaa muinaista historiaa ja sotia, kuinka ne olivat rakennetut ennen vedenpaisumuksen hävitystä.

²³ Kolmas Raamattu kirjoitettiin paperille, suurta, tulossa olevaa älykästä ja järkipäistä maailmaa varten. Nyt, kun Jumala on liikkunut eteenpäin kautta ajan, me olemme tulleet leijonaan. Me olemme pyramidin huipun asettamisessa. Me olemme Ilmestyskirjassa,

huolimatta, Jumala liikkuu, asettaen paikalleen Seurakuntansa. Hän tekee ylenpalttisen runsaasti yli kaiken sen, mitä me koskaan voisimme tehdä tai ajatella. Hän on aivan yhtä paljon Jumala tänä iltana kuin Hän koskaan oli.

²⁰⁹ Niinpä, pienet ystävät, sallikaa minun sanoa teille jotakin juuri nyt. Rakkaat kalliit ihmiset, te täällä tässä maassa ja toiset, jotka kuuntelette ääninauhoja ulkomailla ja missä olettekin, alkää pelätkö. Kaikki on hyvin. Isä Jumala, ennen maailman perustamista, tiesi kaiken, mitä tulisi tapahtumaan. Kaikki käy aivan sen mukaisesti. Rakastatteko te Häntä? Pitäkää sydämenne oikeassa tilassa.

²¹⁰ Ja muistakaa, kun tämä henkäys siirtyy tästä elämästä, te vanhat ja te nuoret ja te äidit, kun te näette pienet lapsenne, tuon pienen tyttövaivan, joka kuoli ollessaan kahdeksan, tai viiden päivän vanha, hän tulee olemaan kaunis nuori nainen, kun te näette hänet. Tuo vanha isoisä, joka oli niin kumarainen, että voi tuskin nähdä, minne oli menossa; kun te näette hänet, tai isoäidin, hän on oleva hieno, komea nuori mies, aivan niin nuori kuin hän oli noin kaksikymmentävuotiaana, nuoruutensa kukoistuksessa. Ja hän tulee ainiaan olemaan sellainen. Te voitte koskettaa hänen kättään, te voitte puristaa kättä hänen kanssaan. Te kiedotte käsivartenne hänen ympärilleen, mutta hän ei tule olemaan ”aviomies”, hän tulee olemaan ”veli”. Oi! Hän on niin paljon suurempaa kuin ”aviomies”. Luuletteko rakastaneenne häntä? Varmasti rakastitte. Mutta se oli phileo-rakkautta; odottakaa kunnes saatte agape-rakkauden. Odottakaa, kunnes tuo todellinen jumalallinen rakkaus tarttuu teihin, niin silloin näette mitä se on. Tämä täällä on vain kuin jokin vanha savuava kaatopaikka, se on kelvoton, siinä ei ole mitään hyvää. Ainoa asia, jonka nyt neuvon teitä tekemään, on tämä, ystäväni...

²¹¹ Hieman myöhemmin tulen... Tahtoisitteko minun joskus jatkavan noista kahdesta seuraavasta luvusta? Jos Herra... Minun täytyy levätä vähän ennen Chatauquan kokouksia. En voi nyt saarnata näistä asioista noissa kokouksissa. Siellä on liian monia, liian monia erilaisia uskomuksia. Näettehän? Täällä on seurakunta yksin. Näettekö? en voi... Täällä minulla on oikeus saarnata mitä haluan. Tämä on minun Tabernaakkelinä, näettehän, ja sanon sen teille. No niin, uskon noiden ihmisten olevan pelastuneita. Kyllä, minä totisesti uskon sen. Mutta oi, kuinka paljon suurempaa onkaan kulkea, kun tiedätte minne kuljette. Kuinka paljon suurempaa onkaan tietää, mitä teette, näettehän, sen

²⁰¹ Minä sanoin: “Mutta Jeesus Kristus Jumalan Poika voi tehdä hänet terveeksi. Tahdotteko te muhamettilaiset uskoa sen ja vastaanottaa Hänet henkilökohtaisena Pelastajanne?”

²⁰² Siellä tuhansia noita mustia käsiä nousi ylös kaikkialla sillä tavalla. Nyt voi Herra tulla. Minä sanoin: “Taivaallinen Isä, jos koskaan olet vastannut, vastaa minulle nyt, tämä on Sinun Kirkkaudeksesi, tämä on Sinua varten. Minä rukoilen, että Sinä tekisit tämän pojan terveeksi.” Minä vain rukoilin hänen puolestaan sillä tavalla.

²⁰³ Minä sanoin: “Ota pois kenkäsi.” Hän, tuo tulkki katsoi minuun todella oudosti. Minä sanoin: “Ota pois kenkäsi.” Hän irrotti sen. Tietenkin olin nähnyt tuon näyn, mitä tulisi tapahtumaan. Hän otti tuon laitteen pois. Ja kun hän otti sen pois, hän käveli sinne luokseni molemmat jalat aivan normaaleina, kävellessä molemmilla jaloillaan suoraan luokseni. “Minä sanoin: “Tahtoisitko kävellä edestakaisin?”

²⁰⁴ Hän alkoi itkeä sillä tavalla, kävellessä edes takaisin, tietämättä mitä tehdä. Kävellessään sillä tavalla, hän sanoi: “Oi, Allah! Allah!”

Minä sanoin: “Jeesus! Jeesus!”

“Oi, oi, Jeesus, Jeesus”, ja sitten, “Jeesus! Jeesus”, sillä tavalla.

Minä sanoin: “Onko mitään kysyttävää, mitään kysymyksiä?”

²⁰⁵ Julius Stadsklev, kuinka monet tuntevat hänet? Veli Stadsklevin, joka kävi täällä kokouksissa? Hän meni juuri Salsaan. Hän sanoi: “Hetkinen vain, veli Branham, hetkinen vain. Voinko tuoda valokuvaajan ja ottaa hänestä kuvan?”

Sanoin: “Ole hyvä.”

²⁰⁶ “Tulehan tähän, aseta kenkäsi tähän.” Ja hän seisoj sillä tavalla, ja hän otti kuvan tuosta pojasta siellä, molemmat jalat aivan niin normaaleina ja suorina kuin olla voi, nuo kaksi jalkaa sillä tavalla.

²⁰⁷ Minä sanoin: “Kuinka monet teistä hylkääte Muhammedin profeettana ja uskotte Jeesuksen olevan Jumalan Pojan ja vastaanotatte Hänet henkilökohtaisena Pelastajanaan?” Kymmenentuhatta kättä nousi ilmaan. Halleluja! He eivät halua...

²⁰⁸ He yrittävät estää sen julkisuuteen tulemistä, koska me olemme “pyhiä kieriskelijöitä”, niin kuin he meitä kutsuvat, näettehän. Siitä

viimeisessä luvussa. Tiede sanoo, että meillä on kolme minuuttia keskiyöhön. Oi, ajatelkaa, missä me olemme.

²⁴ Ja pankaa merkillä, ottakaamme tuo pyramidi, se on helppo. Se on aivan kuin kolmio.

²⁵ Kun he olivat täällä alhaalla aluksi, seurakunnan varhaisajassa, Lutherin ajan uskonpuhdistuksen jälkeen, jos joku sanoi olevansa kristitty, merkitsi se hänelle joko elämää tai kuolemaa. He tappoivat hänet, jos hän edes sanoi olevansa kristitty. Sen vuoksi meneminen vainon lävitse... Jokaisena aikakautena, läpi jokaisen ajan, on ollut vaino. “Kaikki, jotka elävät jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, kärsivät vainoa.” Lutherin aikakaudella, oli hirvittävää sanoa olevansa “luterilainen”. Teitä pidettiin fanaatikkona ja voitiin tappaa. Monta kertaa he polttivat heitä, tappoivat heitä paaluissa ja kaikkea muuta, siksi että he olivat luterilaisia.

²⁶ Sitten seurakunta kapeni, se oli kuin pyramidi. Se tuli toiseen armon askeleeseen, joka oli pyhittäminen. Wesley'n aikana, kun hän protestoi anglikaanista kirkkoa vastaan, opetettiin pyhittämistä. Se tuli jälleen vähemmistöksi, ja sitten heitä kutsuttiin joukoksi fanaatikkoja.

²⁷ Kuinka monia täällä on niitä, jotka kerran olivat metodisteja, tai olivat yhteydessä metodistikirkkoon? Puolet teistä. Tiesittekö, että metodistikirkolla erään kerran melkein oli Pyhä Henki? Minä olen mennyt metodistikirkkoihin ja nähnyt heidän kaatuvan lattialle ja he heittivät vettä heidän kasvoilleen ja tuulettivat heitä viuhkalla, estääkseen Pyhää Henkeä tulemasta heidän päälleen. Se on totta. Se oli siellä Kentuckyn kukkuloilla, missä meillä oli metodisteja. Te kaverit täällä olette vain kirkkoon liittyjiä. Meillä oli siellä metodisteja ja baptisteja. Me menimme alttarille ja taoimme toinen toistemme selkää kunnes saimme jotakin. Kun olimme lopettaneet, me olimme vähän erilaisia sen jälkeen.

²⁸ Mutta te vain tulette ja panette nimenne kirjaan ja sanotte: “Minä olen metodisti.” Ja he ottavat suolasirottimen ja pirskottelevat vähän vettä päälleen ja siinä kaikki. Te menette ulos ja käytätte shortseja, meikkaatte, käytte hevoskilpailuissa, lyötte vetoa, pelaatte uhkapeliä, pelaatte raha-automaateilla, ja kaikkea muuta, ja olette yhä hyviä metodisteja, näettehän. Sellainen ei ole metodisti. Sellaiset ovat vain

kirkkoon liittyjiä. Niin se on. Baptistit, samalla tavalla, presbyteerit ja niin edelleen, samalla tavalla.

²⁹ Niin kuin David du Plessis sanoi: “He ovat lastenlapsia. Jumalalla ei ole mitään lastenlapsia.” Jumalalla ei ole koskaan ollut lastenlasta. Hänellä on poikia, mutta ei pojan poikia. Oikein. Ja te ihmiset, jotka tulette metodistikirkkoon, helluntaikirkkoon, tai baptistikirkkoon, koska äitinne tai isänne oli helluntailainen, tai baptisti, te olette pojanpoikaa. He olivat poikia, te olette pojanpoika, näettehän. Niinpä Jumalalla ei ole mitään sen kaltaista. Seurakunnilla on sitä paljon, mutta ei Jumalalla.

³⁰ Pankaa nyt merkillä tämä, kuinka se kapenee tullessaan seurakunnan vähemmistöksi. Tuli helluntailaisten aika, ja se todella leikkasi pois paljon kuhmuja. Mitä se silloin teki? Se jätti metodistit ja luterilaiset taakseen.

³¹ Nyt Pyhä Henki siirtyi suoraan eteenpäin pois helluntailaisajanjaksosta. Mitä he tekivät? He organisoivat itsensä: “Me olemme Assemblies of God. Me olemme Ykseys. Me olemme Kakseus. Me olemme Jumalan Seurakunta. Me olemme sitä, tai tätä. Sinä et kuulu, et voi päästä Taivaaseen, ellei nimesi ole meidän kirjassamme.” Voi minkälaista hölynpölyä! En välitä oletteko baptisti, metodisti, presbyteeri, te panette nimenne Elämän Kirjaan, kun Jumala panee sen sinne. Jos olitte ennalta määrättyt Iankaikkiseen Elämään, tulee Jumala kutsumaan teidät jollakin tavalla, jotenkin, tavalla tai toisella. Hän varmasti on tekävä sen. “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minulle. Tietää mihin kirkkoon te kuulutte, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Tuo kirkkokunta ei ole koskaan tekävä teille mitään, mutta se voi olla suurena esteenä eteenpäin menemisellenne Jumalan kanssa, eikä se ole koskaan tekävä mitään muuta. Ne vain kokoavat teidät yhteen joukkona uskovaisia ja uskomattomia. Tietenkin te näette niin olevan kaikkialla minne menette, heillä oli niin jopa Taivaassakin. Niinpä, ei sillä väliä. Mutta te katsotte omaan kirkkokuntaanne, katsokaa Jeesukseen, Hän on Se, johon katsoa.

³² Nyt kun olemme tulossa... Kuinka monet... Uskon tämän naisen tässä kohottaneen kätensä, että hän oli tutkinut pyramidia. Tiedätkö, pyramidiin ei koskaan pantu huippua. Vai oliko? Koskaan ei huippukiveä pantu siihen. He eivät voineet koskaan edes löytää sitä. He eivät tiedä, mitä sille on tapahtunut. Miksi huippukiveä ei pantu siihen,

arvovaltamme.” Ja niin Jeesus alkoi kertoa hänelle, että hänen täytyisi olla syntynyt uudestaan.

¹⁹⁵ Koskien tuota muhamettilaispoikaa, siellä on valokuva siitä, kuinka hän seiso siellä. Tuo kamera ei valehtelee. Siellä hän seiso, yksi jalka näin paljon, noin neljätoista tuumaa toista lyhyempänä, tuossa rautakengässä. Minä sanoin hänelle: “Puhutko englantia?”

¹⁹⁶ “En, herra.” Hän ei osannut englantia. Tulkki sanoi: “Hän ei puhu englantia.” “Kuinka kauan olet ollut tuossa tilassa?” Tulkki kysyi häneltä. “Syntymästä saakka.”

“Voitko lainkaan liikuttaa tuota jalkaa?” “En, herra.”

“Uskotko sinä Jeesukseen Kristukseen?” Hän sanoi: “Minä olen muhamettilainen.”

Minä sanoin: “Tahdotko vastaanottaa Jeesuksen Kristuksen, jos Hän tekee sinut terveeksi?”

¹⁹⁷ “Minä tahdon vastaanottaa Jeesuksen Kristuksen Pelastajanani, jos Hän tekee minut terveeksi.”

¹⁹⁸ “Jos Hän tekee tuon jalan toisen kaltaiseksi, niin haluatko vastaanottaa Hänet?”

“Minä haluan.”

¹⁹⁹ “Jumala, mitä Sinä tulet tekemään”, oli seuraava asia. Kaikkiin kysymyksiin on vastattu. Veli Mike... täytyy tuntea Hänen Läsnäolonsa. Minä vain odotin minuutin verran nähdäkseni, mitä Hän tulisi sanomaan. Katsoin, ja näin tuon pojan olevan menossa siellä, kävellen aivan kuin seinän viertä sillä tavalla. Minä sanoin: “Kuinka monet teistä muhamettilaisista tahtoo vastaanottaa sen? Tässä on muhamettilaispoika, katsokaa häntä seisomassa siellä.” Minä sanoin: “Te lääkärit, haluatteko katsoa häntä? Siellä hän seisoo.” Oi, silloin te tiedätte missä olette. Näettekö, te tiedätte missä seisotte. Tässä hän oli.

²⁰⁰ Minä sanoin: “Kävelehan ylitse tännepäin, poika.” Ja he auttoivat hänet liikkeelle, ja tässä hän tuli. (Klonk, klonk) Minä sanoin: “Se näyttää noin kaksitoista, neljätoista tuumaa lyhyemmältä, suunnilleen niin paljon.”

“Kyllä.”

mitä tapahtui, hän sanoisi: “Kristillisyys ei ole sitä, mitä te luulette sen olevan.”

¹⁹² Nyt jokainen tuntee itsensä vähän petetyksi, koska hän vain käveli pois ja jätti hänet. Tietenkään minä en nyt usko perkeleen teille antamaan haasteeseen vastaamiseen. Minä myös olen sylkenyt häntä kasvoihin sillä tavalla ja kävellyt pois. Mutta kun se tulee siihen pisteeseen että... Billy olisi voinut saada tuon muhamettilaisen tuntemaan itsensä kuin pieneksi rikkaruohoksi sillä tavalla. Hän olisi voinut ottaa Raamatun jo ottaa Jesaja 9:6 ja sanoa: “Kenestä Hän puhui sanoessaan: ‘Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu’? Kuka oli tämä Mies? Kuka oli tämä, josta hän puhui? Kuka oli tämä Profeetta? Kuka oli tämä Messias, joka oli tuleva? Näytä minulle miten Hän toi itsensä julki Muhammedissa? ‘Hän oli, haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu vääryyksiemme tähden, meidän rauhanne kuritus oli Hänen yllään, Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.’ Näytä se minulle Muhammedissa. Miksi Hän huusi: ‘Jumalani, Jumalani, miksi olet hylännyt Minut? He lävistivät käteni ja jalkani’, ja niin edelleen? Osoita se minulle omasta sanastasi, teidän omasta testamentistanne.” Hän olisi voinut antaa tuolle muhamettilaiselle sellaisen selkäsaunan, ettei hän olisi tiennyt missä oli. Oikein.

¹⁹³ Mutta kun sanomalehden täytyi kertoa siitä, se mikä teki kipeää, se mikä sai sydämeni hypähtämään. Kun siellä sanottiin: “Vaikka Billyn täytyi peräännyä ja vetäytyä pois, niin kuinka voivat nuo muhamettilaiset sanoa, että oli väärin, kun pastori William Branham Durbanissa, Etelä-Afrikassa, teki kiistattoman ihmeen toisensa jälkeen jumalallisella voimalla, kun kymmenentuhatta muhamettilaista lankesi kasvoilleen yhdellä kertaa ja luovutti elämänsä Jeesukselle Kristukselle.” Absoluuttisesti, he tietävät Siitä. Nuo fundamentalistit tietävät siitä. Älkää sanoko minulle, etteivät he tietäisi.

¹⁹⁴ Kerran siellä tuli eräs Jeesuksen tykö sanoen: “Rabbi!” Te tiedätte, että hän oli eräs fariseus. Hän sanoi: “Me tiedämme Sinun olevan Opettajan, joka on tullut Jumalasta. Me tiedämme sen. Me tiedämme sen, koska kukaan ei voisi tehdä näitä asioita, joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan. Me ymmärrämme sen. Me tiedämme sen. Mutta me emme vain voi tunnustaa sitä, näethän, koska, jos me teemme sen, meidät erotetaan kirkostamme. Katsohan, me menettäisimme

pääkiveä, sen huippua? Koska Hänet oli hylätty, kun Hän tuli. Hän oli tuo hylätty Kivi. Oikein. Mutta siihen tullaan panemaan huippu. Kyllä. Ja sitten nuo kivet, jotka liittyvät pääkiveen, niiden täytyy olla niin täydellisesti sen kiven kaltaisia, että jokainen liitos sopii yhteen sen kanssa. Tuo pyramidi on niin täydellinen, että te ette voi panna partakoneen terääkään noiden kivien väliin, niiden yhtymäkohdassa. Se on niin täydellistä kivenhakkaajan työtä. Jotkut niistä painavat satoja tonneja siellä ylhäällä ja ovat niin täydellisesti asetetut yhteen.

³³ Sillä tavalla Jumala rakentaa Seurakuntansa. Me olemme sopivasti yhteen liitettyt. yksi sydän ja yksi mieli. Nyt joku sanoo: “Nuo luterilaiset siellä aikaisemmin eivät olleet yhtään mitään.” Älkää sitä uskoko. Nuo luterilaiset tulevat esiin ylönousemuksessa aivan yhtä hyvin kuin muutkin. baptistit, presbyteerit ja kaikki Jumaliin lapset ovat tuleva esiin tuossa ylönousemuksessa. Ja siksi ihmiset tänään sanovat: “Oi, on tuleva koko maata pyyhkäisevä herätys ja satamiljoonaa helluntailaista pelastuu. He kaikki tulevat pelastumaan, ja sitten tulee olemaan Ylöstempaus.”

Te olette erehtyneet. Tuossa ylöstempauksessa tulee olemaan satoja tuhansia, se on totta, mutta he koostuvat kuudentuhannen pelastusvuoden ajalta myös, kuudentuhannen vuoden ajalta taaksepäin. Mies vaeltaa Valossa, kun Valo tulee hänelle. Hän ylittää sillat tullessaan niille. Mutta, jos hän kieltäytyy Siitä, silloin hän jää pimeyteen. Mutta jos hän jatkaa liikkumista eteenpäin!

³⁴ Nyt, pankaa merkille, sitten Herran Jeesuksen Tulemus on niin lähellä, kunnes Pyhä Henki on tullut täältä aivan alhaalta... jolloin oli vain vanhurskauttaminen, pyhittäminen, Pyhän Hengen kaste, ja nyt suoraan Pääkiven tulemisen aikaan. Seurakunnan täytyy olla niin täydellisesti Kristuksen kaltainen, että Kristus ja Seurakunta voivat yhdistyä, ollen sama Henki. Ja, jos Kristuksen Henki on teissä, Se saa teidät elämään Kristuksen elämän, toimimaan Kristuksen elämän, tekemään Kristuksen tekoja. “Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekävä niitä tekoja, joita Minä teen. “Jeesus sanoi sen. Näettekö? Nyt meillä tulee olemaan, meille on tulossa palvelustehtävä, joka on aivan tarkalleen Kristuksen elämän kaltainen. Mitä tuo palvelustehtävä tunnistaa? Herran Tulemuksen.

³⁵ Katsokaa maailmantilannetta tänään, ja tarkatkaa mitä Hrutshev sanoo, kaikkia näitä toisia suuria asioita ja suuria maailmanlaajuisia selkkauksia, jotka ovat aivan käsillä, millä sekunnilla tahansa voi maailma muuttua tomuksi. Niin on. Ja me tiedämme sen olevan lähellä. Kuka tahansa järkevä ihminen voi lukea siitä sanomalehdestä tai kuunnella radiosta ja tietää, että se on lähellä. Mutta muistakaa, Kristus tulee noutamaan Seurakuntansa ennen kuin se tapahtuu. Niinpä kuinka lähellä silloin on Herran Jeesuksen Tulemus? Ehkä ennen kuin tämä kokous päättyy tänä iltana. Me olemme lopunajalla. Se on varmasti totta.

³⁶ Tarkatkaa tätä seurakuntaa sen tullessa eteenpäin. Pankaa se mieleenne, te historioitsijat, jotka tutkitte historiaa. Katsokaa Lutherin kirkkoa vanhurskauttamisen alla, sen tuoreeltaan tullessa katolisuudesta, katsokaa sen liikkumista. Sitten katsokaa Wesley'n tuloa vähän lähemmäksi, pyhittämiseen, menen syvemmälle Kirjoituksiin. Katsokaa Wesleytä tässä välillä. Sitten seuraava asia, joka tuli sisälle, oli helluntailaisten ajanjakso. Ja helluntailaisten ajanjakso oli hengellisten lahjojen ennalleen asettaminen. No niin, katsokaa aikakauden tuloa nyt suoraan Pääkiveen. Näettekö, mitä tarkoitan? Herran Tulemus, tehtynä tiettäväksi. Jumala koko luomakunnasta odottaa vain sitä, että seurakunta asemallisesti löytää paikkansa.

³⁷ Vaikeus on nyt siinä, lähes jokaisella, jonka olen tavannut. Olin lähdössä, ja me puhuimme... Minulla täytyy olla terveystarkastus, tiedättehan, jos menen meren yli, te lähetyssaarnaajat, ja niin edelleen, tiedätte sen. Olin tarkastuksessa, ja he toivat minut ulos sieltä huoneesta, olin juonut tuota... Minusta se näytti aivan jauhovelliltä, tai joltakin sellaiselta, ja olin juonut sitä. Ja tulin istumaan sinne ulkopuolelle, odottaakseni puolen tunnin ajan, nähdäksemme menikö se ulos vatsastani tai ei. Katsoin sinne huoneen toiselle puolelle, ja siellä oli joku pieni nainen, näytti aivan kuin hän olisi ollut juuri kuolemaisillaan. Hän oli niin... pienet jalat ja pienet käsivarret. Aloin liikkua ihmisten ohii, yksi kerrallaan, tullen lähemmäksi häntä, kunnes tulin sinne, missä hän oli. Ja tultuani aivan hänen lähelleen, minä sanoin: "Anteeksi, rouva."

Hän sanoi: "Mitä kuuluu?" Oi, hän oli niin sairas!

Ja minä sanoin: "Mikä on vikana?"

ihmisten, jotka sanoivat vatsansa olevan kipeän, tulevan terveeksi ja niin edelleen. Mutta ihmettä, jotakin mitä olisi luotu ja tehty joksikin..."

¹⁸⁹ Minä ajattelin, että tuon pojan olisi tullut seistä siellä ja nähdä se. Tuon intialaispojan jalka oli suunnilleen tämän paksuinen ympärysmitaltaan. Toinen jalka oli normaali, niin kuin inhimillisen olennon jalka. Ja panitteko merkille hänen jalkatukensa. Hänen kenkänsä oli noin neljatoista, tai viisitoista tuumaa toista korkeammalla. Hänellä oli rautalevy sen pohjana, ja hänen kenkänsä oli ylhäällä kahden tuen varassa. Hän käveli sinne, missä minä seisoin, he toivat hänet sinne. Hänellä oli kaksi kainalosauvaa. Hän otti tämän suuren rautakenkänsä ja jysäytti sen maahan sillä tavalla. Katsoin hänen jalkaansa, se oli suunnilleen tämän paksuinen ympärysmitaltaan.

¹⁹⁰ No niin, nuo ihmiset olivat muhamettilaisia. Muistatteko, kuinka viime sunnuntaina luin teille sen, mitä sanomalehdet olivat kirjoittaneet? Minulla on se täällä itselläni, sen lähetti minulle Afrikasta sinne palaava lähetyssaarnaaja. Veli Stricker, se oli artikkeli siitä, kuinka Billy Graham perääntyi, tarkalleen, ja siellä tuo muhamettilainen työnsi hänet suoraan mereen. Missä on vika? Lähetyssaarnaajat lähtevät pois kentältä. Mitä hyötyä on viipyä yhtään pidempään, he ovat saaneet selkäänsä.

¹⁹¹ Minä rakastan Billy Grahamia, ajattelen, että hän on hieno Jumalan mies. Mutta mitä Billy Grahamin olisi tullut antaa hänelle vastahaasteeksi ja sanoa: "Hetkinen..." Jos vain jotkut näistä omahyväisistä baptisteista olisivat antaneet hänen tehdä sitä, niin uskon, että hän olisi tehnyt sen. Uskon että Billy Graham on Jumalan mies. Mutta jos hän olisi sanonut: "Hetkinen! Minä olen Evankeliumin palvelija. Sinä uskot Vanhaan Testamenttiin ja sanoit, ettei Jeesus ollut mitään muuta kuin vain ihminen. Minä haastan sinut väittelyyn siitä." Minä en usko Perkeleen haasteen vastaanottamiseen, ei, mutta uskon että olisin antanut hänelle vastahaasteen ja sanonut: "Tulkaamme sinä ja niinä yhteen. Minä olen jumaluusopin tohtori." Billy Graham on jumaluusopin tohtori. Salli, minun antaa sinulle haaste tästä aiheesta, ja salli minun todistaa sinulle, että Jeesus oli Kristus. Mutta kun tulee kysymys Jumalallisesta parantamisesta, niin minä en omaa noita lahjoja, mutta meillä on joitakin veljiä, jotka omaavat. Jos nyt haluat tuoda nuo sairaat ihmiset sinne, niin salli minun kutsua yksi heistä, Oral Roberts, tai joku, joka todella tulisi sinne." Kun hän olisi tullut sinne ja nähnyt

¹⁸⁵ Siitä Matteus puhui, kun Hän sanoi: “Menkää te sen vuoksi ja opettakaa kaikkia kansoja kastamalla heitä Nimessä”, ei nimissä, “Nimessä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen.” Isä ei ole nimi, Poika ei ole nimi, Pyhä Henki ei ole nimi. Ne ovat nimen tittelit. Se on kolmen Jumalalle kuuluvan ominaisuuden Nimi, Mikä oli Hänen Nimensä? Tuo Enkeli sanoi: “Sinun tulee antaa Hänelle Nimi” [Seurakunta sanoo: “Jeesus.”] “sillä Hän on pelastava kansansa heidän synneistään.” Siksi heidät kaikki kastettiin Raamatussa sillä tavalla. Siten Pyhä Augustin kastoi Englannin kuninkaan, noin sataviisikymmentä, kaksisataa vuotta Kristuksen kuoleman jälkeen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Hyvä on.

Paljon yläpuolelle kaikkea hallitusta, ja voimaa, ja väkevyyttä, ja herrautta, ja jokaista nimeä, joka on nimetty, ei ainoastaan tässä maailmassa, vaan myös siinä, joka on tuleva:

Ja on pannut kaikki asiat hänen jalkojensa alle, ja antoi hänet olemaan pää yli kaikkien asioiden seurakunnalle,

Joka on hänen ruumiinsa...

¹⁸⁶ No niin, jos minun ruumiillani on voima yli kaikkien asioiden, silloin se, mitä ruumiini on, sitä minä olen. Onko se oikein? Se minä olen, siitä te minut tunnette. Eikö niin? Nyt sitten, kaikki, mitä Jumala oli, Hän vuodatti Jeesukseen, sillä Hän oli Jumaluuden täyteys ruumiillisesti. Onko se oikein? Ja kaikki, mitä Jeesus oli, Hän vuodatti Seurakuntaan. “Näitä asioita, joita Minä teen, olette te myös tekevä. Jopa suurempiakin kuin tämä olette te tekevä, sillä Minä menen Isän tykö.”

Joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka täyttää kaiken kaikissa.

¹⁸⁷ Oi, kuinka minä rakastan Häntä! Kuinka minä rakastan Häntä! Luin äskettäin kirjaa, joka oli kirjoitettu matkastani saarnaamaan Afrikassa. Kuinka monet ovat koskaan lukeneet tuon kirjan *Profeetta vieraillee Afrikassa*? Katselin tuota kuvaa pienestä intialaisesta pojasta. Kuinka monet ovat nähneet tuon valokuvan?

¹⁸⁸ Kuuntelin erästä tiettyä evankelistaa, joka oli rukoillut sairaiden puolesta viisitoista vuotta tai enemmänkin, hän sanoi: “En ole koskaan elämässäni nähnyt ihmettä tehtävän.” Hän sanoi: “Olen nähnyt ihmisten, jotka sanoivat, että heillä oli päänsärky, tulevan terveiksi. Olen nähnyt

³⁸ Hän sanoi: “Menin Tucsoniin vierailemaan tyttäreni luona. Sairastuin, eivätkä he saa selville mikä on vikana.”

³⁹ Minä sanoin: “Haluaisin kysyä sinulta erästä asiaa.” Sanoin: “Olen Evankeliumin saarnaaja. Oletko sinä kristitty? Oletko valmis menemään, jos tuo hetki tulee?”

Ja hän sanoi: “Minä kuulun siihen-ja-siihen kirkkoon.”

⁴⁰ Minä sanoin: “Se ei ollut se, mitä sinulta kysyin. Oletko sinä kristitty ja täytetty Pyhällä Hengellä ja valmis menemään, kun Hän kutsuu sinut?” Tuo nainen ei edes tiennyt mistä puhuin. Näettekö? Oi, missä sääliävässä tilassa maailma onkaan!

⁴¹ No niin, “tehdä tunnetuksi meille tahtonsa salaisuus”. Sallikaa minun lukea teille jotakin. Luin juuri... Menkäämme nyt “Hänen tahtonsa salaisuuteen”. Menkäämme tänne Hebrealaiskirjeeseen hetkeksi, uskon että se on 7. luvussa. Ja haluaisin lukea teille jotakin, joka saisi teistä tuntumaan niin hyvältä, ajatellessanne sitä, istuessamme viidessä Taivaallisissa paikoissa. Hebrealaiskirjeen 7. luku.

Sillä tämä Melkisedek, (nyt tarkatkaa) Saalemin kuningas, kaikkein korkeimman Jumalan pappi...

⁴² Mikä tämä salaisuus nyt on? Tässä on salaisuus, tarkatkaa tätä. Keneksi tämä Mies tehdään, tämä Melkisedek, tietäen Hänen tahtonsa salaisuuden? Odotan jokaista, Raamattuja yhä selataan. Hebrealaiskirje 7. luku, Paavali puhuu, sama mies, joka puhui Galatalaiskirjeessä.

Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, kaikkein korkeimman Jumalan pappi, joka kohtasi Abrahamin hänen palatessaan kuninkaita teurastamasta, ja siunasi hänet;

Jolle myös Abraham antoi kymmenennen osan kaikesta; ensin ollen tulkinnan mukaan vanhurskauden Kuningas, ja sen jälkeen myös Saalemin Kuningas, (kuka on tämä mies?) joka on, rauhan Kuningas;

Ilman isää, ilman äitiä, ilman polveutumista, jolla ei ole päivien alkua, eikä elämän loppua;...

⁴³ Kuka oli tämä Mies? Kuka Hän oli? Hänellä ei koskaan ollut isää, Hänellä ei koskaan ollut äitiä, Hänellä ei ollut koskaan alkua, eikä aikaa, jolloin Hän koskaan kuolisi. Hän kohtasi Abrahamin hänen palatessaan

kuninkaiden teurastuksesta. Mitä Abraham teki? Hän meni Lootin perään, kadonneen veljensä perään, tuodakseen hänet takaisin. Ja hän teurasti nuo kuninkaat, joita teurastettuja kuninkaita uskon olleen kymmenen tai viisitoista ja heidän kuningaskuntansa. Mutta Abraham aseisti palvelijansa ja meni hänen peräänsä, erottaen itsensä yöllä. Näettekö milloin hän tuli? Yöaikaan. Oi, veli, me työskentelemme nyt pimeässä, ainoa Valo, joka meille on, on Evankeliumin Valo. Mutta hän erotti itsensä ja tavoitti hänet ja toi hänet takaisin. Ja matkallaan takaisin, sen jälkeen kun taistelu oli ohi!

⁴⁴ Menkäämme 1. Mooseksen kirja 14:sta, vain hetkeksi, saadaksenne tämän kertomuksen selvempänä. Uskon että se on 1. Mooseksen kirja 14. Kyllä, aloittakaamme 1. Mooseksen kirja 14, jakeesta 18: “Ja Melkisedek...” No niin, se on Abraham nyt palaamassa noita kuninkaita teurastamasta. Hän oli matkallaan takaisin, tuoden takaisin Lootin, koko kansan, jonka he olivat vieneet pois. Kaikki!

⁴⁵ Kuten Daavid, joka meni, ja Mitä Daavid teki? Otti pienen lingon, meni ja tempaisi tuon pienen karitsan pois leijonan suusta. Ajatelkaa linkoa, jonka kanssa hän meni karitsan perään. Kuka maailmassa tekisi niin? Sanokaa minulle, kuka mies täällä tekisi sen, kohottakaa kätenne. Sanon teille nopeasti, että olette väärässä. Te ette nähneet minun kohottavan kättäni. Ei, minä tuskin lähtisin leijonan perään 30/6 kaliiberisen aseensa kanssa. Mutta hän meni sen perään lingon kanssa, pienen nahanpalan kanssa, johon on kiinnitetty kaksi narua, pyörittäen sitä ympäri. Ja kun tuli aika, että Goljat astui esiin kerskaamaan, hän meni Goljatin perään, ja hän sanoi: “Taivaan Jumala on antanut minun vapauttaa karitsan leijonan suusta, karhun suusta.” Hän tiesi, ettei kyse ollut lingosta. Se oli Jumalan voima, joka seurasi häntä. Hän oli Se, joka toi tuon karitsan takaisin.

⁴⁶ Ja sen me sanomme tänään. Jumalalla on Daavideja siellä täällä, kyllä, jotka ruokkivat Isän lampaita. Ja silloin tällöin tulee kasvain, tai syöpä, tai jotakin joka pääsee pakoon lääkäreiden käsistä. Se ei pysäytä tuota Daavidia, hän on menevä suoraan tuon miehen perään, pienen lingon kanssa. “Pyytäkää mitä tahansa Minun Nimessäni, se annetaan.” En välitä, vaikka lääkärit nauraisivat häntä, ja kaikki muut tekisivät hänestä pilaa, hän menee hänen peräänsä joka tapauksessa, tuoden tuon lampaan tällaisin lammastarhaan. Kyllä. Hän on Jumalan lapsi, ota kätesi pois hänestä! Hän löi tuon leijonan maahan, ja kun leijona nousi

Ymmärryksenne silmät...

¹⁸² Tiedätekö, Raamattu sanoo, että te olitte sokeita, ettekä tienneet sitä. Mutta tässä Paavali sanoo: “Tulen rukoilemaan, että teidän ymmärryksenne silmät...” Te ymmärrätte sydämellänne. Siitä hän puhuu. Te katsotte silmillänne, mutta näette sydämellänne. Te tiedätte sen. Hyvä on. “Että Kirkkauden Jumala...” Katsokaamme... 18. jae.

Teidän ymmärryksenne silmäin ollessa valaistut; että voisitte tietää, mikä on hänen kutsumisensa toivo, ja mitkä ovat hänen perintönsä kirkkauden rikkaudet pyhissä,

Ja mikä on hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan (Whew! Sanovatko he, että voima on mennyt pois? Voima ei ole vielä tullutkaan.) ...jotka uskomme, hänen mahtavan voimansa työskentelyn mukaan, (Te, jotka olette uskoneet Hänen mahtavan voimansa toimintaan, minä vain rukoilen, että Jumala vuodattaisi voimansa teidän yllenne. Näettekö?)

Jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän nosti hänet kuolleista, ja asetti hänet oikealle kädellensä taivaallisissa paikoissa,

Paljon yläpuolelle kaikkea hallitusta, ja voimaa, ja väkevyyttä, ja herrautta, ja jokaista nimeä, joka on nimetty,

¹⁸³ Oi,oi,oi! Sillä... Ei, parasta etten tee sitä. Me voisimme varmasti käyttää lopun yötä siihen.

...jokaista nimeä joka on nimetty, ei ainoastaan tässä maailmassa, vaan myös siinä joka on tuleva:

¹⁸⁴ Mikä on jokaisen... Mitä Nimeä jokainen henkilö tulee kantamaan? [Seurakunta sanoo: “Jeesus.”] Koko Taivaalle on annettu nimi Jeesus. Koko Seurakunnalle on annettu nimi Jeesus. Kaikelle on annettu nimi Jeesus, sillä se on ainoa Nimi, mitä Jumalalla on koskaan ollut. Häntä on kutsuttu Jehovaksi; Jehovan-jireh, Herra on varannut Uhrin; Jehovah-rapha, Herra, joka parantaa sinut; Jehovah-nissi, Herra meidän lippumme; Jehovah-manasses, ja nämä eri Jehovat. Häntä on kutsuttu Aamutähdeksi. Häntä on kutsuttu Isäksi, Häntä on kutsuttu Pojaksi, Häntä on kutsuttu Pyhäksi Hengeksi. Häntä on kutsuttu Alphaksi, Häntä on kutsuttu Omegaksi. Häntä on kutsuttu Aluksi, Häntä on kutsuttu Lopuksi. Häntä on kutsuttu Oksaksi. Oi, Häntä on vain kutsuttu kaiken kaltaisilla titteleillä, mutta Hänellä oli yksi Nimi.

Mitä se onkaan, kun te tulette varjon varjoon, sitten varjoon, sitten varjosta puroon, purosta virtaan, virrasta valtamereen?

¹⁸⁰ Ja mitä se onkaan, kun olette siellä lunastuksessa, uuden uutukaisen ruumiin kanssa, te olette kokonaan jälleen muuttuneet nuoreksi mieheksi ja nuoreksi naiseksi, ettekä enää koskaan tule kuolemaan. Ja te katsotte alas maan päälle ja ajattelette: “Nauttisin kyllä viinirypäleistä ja kylmästä hyvästä vedestä, mutta en tarvitse niitä täällä”, tiedättehän. Mutta jonakin päivänä Jeesus tulee, ja tämä enkelimäinen ruumis, tämä theophany, jossa elän, se ei enää ole tuleva naisen kohdun kautta, se ei enää ole tuleva sukupuolisen halun kautta; vaan koska Hän oli syntynyt ilman sukupuolista halua, tulen minä olemaan ylösnoussut ilman sitä, ja Hän tulee puhumaan jonakin päivänä, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös, ja tuo ruumis jossa kerran elin tulee nousemaan kirkastettuna ruumiina, ja tulen kävelemään ja puhumaan ja elämään ja nauttimaan elämästä, halleluja, kautta kaikkien ihanien aikojen, jotka ovat tuleva, Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Siinä se on teille, veljet, se on Evankeliumi!

¹⁸¹ “Jonka tähden minä myös...” Paavali vain kertoo nyt itsestään; luen loput tästä, ja sitten rukoilemme sairaiden puolesta.

Ostetun omaisuuden lunastamiseen asti, Hänen kirkkautensa kiitokseksi

Jonka vuoksi minä myös, kuultuani teidän uskostanne (Kuulin, että te uskoitte tämän asian. Kuulin, että te todelle uskoitte ennalta määräämiseen, lankaikkiseen Elämään ja pelastukseen ja niin edelleen.) Herraan Jeesukseen, ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

En lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, mainiten teidät rukouksissani;

Että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen hengen hänen tuntemisessaan: (Että Hän vain jatkaisi itsensä paljastamista teille koko ajan, kasvaaksenne armosta armoon, voimasta voimaan, kirkkaudesta kirkkauteen. Ettette lankeaisi takaisin; vaan menisitte kirkkaudesta kirkkauteen, liikkuen eteenpäin. Minä jatkan rukoilemista puolestanne.)

ylös, hän tarttui sitä parrasta ja tappoi sen; pieni, nuoruudenpunakka poika, painaen mahdollisesti kahdeksankymmentä- tai yhdeksänkymmentä paunaa.

⁴⁷ Nyt tarkatkaa. Melkisedek, Saalemin Kuningas, joka Saalem itse asiassa oli mäen takana. Se oli Jerusalemin Kuningas. Hän se tarkalleen oli, Jerusalemin Kuningas. Jota Jerusalemiä ensin kutsuttiin Saalemiksi, joka tarkoitti rauhaa; se oli ensin Saalem, ennen kuin sitä kutsuttiin Jerusalemiä. Hän oli Jerusalemin Kuningas. Hän oli vanhurskauden Kuningas, rauhan Kuningas, Saalemin Kuningas. Hänellä ei ollut isää, Hänellä ei ollut äitiä, Hänellä ei ollut päivien alkua, Hänellä ei ollut elämän loppua, Hänellä ei ollut polveutumista. Oi, oi, oi! Kuka on tänä Mies? Tarkatkaa Häntä. Sen jälkeen kun taistelu oli ohitse, sen jälkeen kun voitto oli voitettu, tarkatkaa, mitä Hän sanoi. “Ja Melkisedek...” 1. Mooseksen kirja 14, 18. jae..

Ja Melkisedek Saalemin Kuningas toi leipää ja viiniä: ja hän oli kaikkein korkeimman Jumalan pappi.

Ja hän siunasi hänet, ja sanoi: Olkoon Abram kaikkein korkeimman Jumalan, taivaan ja maan omistajan siunaama:

Ja siunattu olkoon kaikkein korkein Jumala, joka on antanut vihollisesi sinun käsiisi. Ja hän antoi hänelle kymmenykset kaikesta.

⁴⁸ Lukekaamme vähän pidemmälle.

Ja Sodomian kuningas sanoi Abramille: Anna minulle henkilöt, ja ota tavarat itsellesi.

Ja Abram sanoi Sodomian kuninkaalle: Olen kohottanut käteni HERRALLE, kaikkein korkeimmalle Jumalalle, taivaan ja maan omistajalle, (Kunnetkaa, kuinka hän sen lyhyesti hänelle antoi.)

Että en ota rihmaakaan edes kengän paulaksi, ja että en tule ottamaan mitään, mikä on sinun, ettet sanoisi: Minä olen tehnyt Abramin rikkaaksi:

Paitsi vain sen mitä nuoret miehet ovat syöneet...

⁴⁹ Tarkatkaa tätä Melkisedekiä niin pian kuin Hän kohtasi Abrahamin, tämän tullessa kuninkaita teurastamasta. Jumalan salaisuus on nyt tulossa tunnetuksi! Kuka Hän oli? Ei kukaan... He eivät voi löytää

mitään Hänen historiastaan, koska Hänellä ei ollut mitään isää, Hänellä ei ollut mitään äitiä, Hänellä ei koskaan ollut mitään aikaa, jolloin Hän olisi alkanut. Hänellä ei koskaan ollut mitään aikaa, jolloin Hän kuolisi, niinpä kuka Hän olikin, Hän on yhä elossa. Hänellä ei koskaan ollut alkua, joten Hän ei voinut olla kukaan muu kuin El, Elah, Elohim; Yksin-olemassa-oleva, Yksin-asuva, Kaikkivaltias Jumala!

⁵⁰ Jeesuksella oli isä, Jeesuksella oli äiti; Jeesuksella oli päivien alku, Jeesuksella oli maallisen elämän loppu. Mutta tällä Miehellä ei ollut isää eikä äitiä, aamen ei isää eikä äitiä. Ja mitä Hän teki, sen jälkeen kun taistelu oli ohitse, sen jälkeen kun Abraham oli ottanut asemansa?

⁵¹ Sen jälkeen kun seurakunta ottaa asemansa, meidät on kutsuttu pojiksi adoptoitaviksi. Pyhällä Hengellä. Ja kun jokainen mies ottaa paikkansa, mitä Jumala on kutsunut hänet tekemään ja seisoo tien päähän asti, menen kadonneiden perään.

⁵² Ensimmäiseksi, Paavali ottaa kaiken pelon siitä pois, sanoen: “Jos te nyt olette kutsutut, jos ette ole vain kiihottuneita omassa mielessänne, jonkun kaltaisen teologian mukaan; jos te olette todella Hengestä syntyneet, silloin Jumala on ennalta määrännyt teidät ennen maailman perustamista, pannut nimenne Karitsan Elämän Kirjaan, ja nyt me tulemme yhteen istumaan Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa. Pyhät ihmiset, pyhä kansa, omituinen kansa, kuninkaallinen papisto, uhraten hengellisiä uhreja Jumalalle, se on, meidän huultemme hedelmää, antaessamme ylistyksen Hänen Nimelleen.”

⁵³ Ihmiset tulevat ja sanovat: “Nuo ihmiset ovat hulluja.” Tietenkin ovat; Jumalan viisaus on hulluutta ihmiselle, ja ihmisen viisaus on hulluutta Jumalalle. Ne ovat vastakkaiset toinen toiselleen.

⁵⁴ Mutta todella Hengellä täytetty seurakunta, täynnä Jumalan voimaa, istuu yhdessä Taivaallisissa paikoissa, uhraten hengellisiä uhreja, Jumalan ylistyksiä, Pyhän Hengen liikkuessa heidän keskuudessaan, erottaen synnin ja julkituoden ne asiat, jotka heidän keskuudessaan ovat väärin, oikaisten ja tehden asian selväksi. Minkä vuoksi? Tuo verinen Uhri on aina Jumalan Läsnaolossa.

⁵⁵ Muistakaa nyt, me kävimme sen lävitse tänä aamuna. Te ette pelastuneet Verellä, vaan teidät pidetään pelastuneena Verellä. Vaan te

¹⁷⁶ Minä sanoin: “Miksi he eivät anna jonkun noista nuoremmista saarnaajista saarnata? Noin vanha mies, kuinka hän voi koskaan saarnata?”

¹⁷⁷ Hän sanoi: “No niin, veljet, me olemme tänään kuulleet näiden veljien saarnaavan koko pitkän päivän”, ja hän sanoi, “siitä, mitä Jeesus teki maan päällä. Minä tulen kertomaan teille siitä, mitä Hän teki Taivaassa.” Hän sanoi: “Otan tekstini tänä iltana Job 7:27:stä”, hän sanoi, “joka oli kauan sitten ennen maailman perustamista,” hän sanoi: “kun Hän sanoi aamutähtien laulaneen yhdessä ja Jumalan poikien huutaneen ilostu.” Jatkaen sillä tavalla, hän sanoi: “Te tiedätte tämän, jotain tapahtui siellä silloin.” Ja hän alkoi puhua siitä, mitä tapahtui Taivaassa. Hän toi sen alas vaakasuoraan sateenkaareen toisessa Tulemuksessa. Suunnilleen sillä hetkellä, Pyhä Henki iski häneen. No niin, heidän täytyi taluttaa tuo vanha mies lavalle, hän oli suunnilleen yhdeksänkymmenenviiden vuoden ikäinen. Hän oli vain näin, melkein kaksinkerroin kumarassa ja vain pieni rengas hiuksia, tiedättehän sillä tavalla. Hän tuli sinne ja alkoi saarnata ja sanoi: “Jippii! Halleluja! Kunnia! Alkaen hyppiä ylös ja alas sillä tavalla. Hän sanoi: “Oi, teillä ei ole tarpeeksi tilaa täällä minun saarnata.” Hän hyppi ylös ja alas sillä tavalla, niin lujaa kuin voi. Ja se oli vain tämä vakuus. Oi!

¹⁷⁸ Mitä Pyhä Henki tekee? Oi, tässä on hyvä paikka, sallikaa minun lukea 1. jae seuraavasta luvasta. Voisinko tehdä sen? Jos se sopii, sanokaa: “Aamen.” [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, 2. luvun 1. jae, nopeasti, kuunnelkaa.

Ja teidät on hän eläviksi tehnyt, jotka olitte kuolleita rikkomuksissa ja synneissä;

¹⁷⁹ “Teidät on Hän eläviksi tehnyt.” Mitä eläväksi tekeminen tarkoittaa? Sitä että te olitte suunnilleen mennyttä, mutta Hän eläväksi teki teidät tuolla vakuusrahalla. Mitä se tuleeekaan olemaan, kun te pääsette käsiksi osinkoihin todella? Oi! Ei ihme että Paavali, oltuaan temmattu kolmanteen taivaaseen, sanoi: “Silmä ei ole nähnyt; korva ei ole kuullut; myöskään se ei ole noussut ihmisen sydämeen, mitä Jumalalla on varattuna niitä varten, jotka rakastavat Häntä.” Jumala tietää sen. Näettekö, te puhutte sanoinkuvaamattomasta ilosta, täynnä kirkkautta! Whew! Hm! Teidät, jotka kerran olitte kuolleita synneissä ja rikkomuksissa, Hän on eläväksi tehnyt yhdessä, varjojen varjon varjolla.

Kuinka tietäisitte tuletteko pääsemään kotiin? Kuinka tietäisitte kaksitoistavuotiaana oletteko elossa huomenna, onko teillä täydellinen terveys? Te voitte kuolla onnettomuudessa, kaatua kuolleena maahan, mitä tahansa voi tapahtua teille. Se on epävarmaa, näettehän. Mikään täällä ei ole varmaa.

Mutta te kaipaatte sitä. Mitä se on? Se on Se, ylhäällä Siellä, joka saa teidät kaipaamaan sitä.

¹⁶⁸ No niin, kun te tulette tähän, silloin teillä on Iankaikkinen Elämä. Kuinka se nyt tapahtuu? Se on "vakuus".

¹⁶⁹ Mikä on vakuusraha [käsiraha] missä tahansa kaupassa? Jos tulen luoksenne ostamaan autoa ja sanon: "Kuinka paljon tuo auto maksaa?"

¹⁷⁰ Te sanotte: "Tämä auto, veli Branham, maksaa sinulle kolmetuhatta dollaria." "Mikä on käsiraha?"

"Annan sen sinulle viidensadan dollarin käsirahalla."

¹⁷¹ "Tässä on viisisataa dollaria, tuon sinulle loput siitä niin pian kuin voin. Pidä auto varattuna minulle." Antaessani teille viisisataa dollaria, se on vakuus. Onko se oikein?

¹⁷² No niin, se varaa sen, se on "vakuus", se on "käsiraha".

...teidät sinetöitiin lupauksen Pyhällä Hengellä,

Joka on... (Mitä, mikä on tämä lupauksen Sinetti, luvattu Pyhä Henki?) ...Joka on meidän perintömme vakuutena ostetun omaisuuden lunastamiseen asti...

¹⁷³ Mikä se on? Se on käsiraha. Ja veli, oi, oi, oi, oi, oi! Jos tämä on käsiraha, niin mitä tuleekaan olemaan, kun me kaikki pääsemme sinne! Mitä se tulee olemaan? Jos tämä on... Jos tämä, josta me nyt nautimme, ja mikä saa meidät niin onnellisiksi, että... Olen nähnyt yhdeksänkymmentävuotiaiden miesten vain tulevan ja...

¹⁷⁴ Olen nähnyt erään vanhan saarnaajan nousevan puhujanlavalle eräänä iltana tällä tavalla, näin. Ja minä sanoin: "Noinko vanha mies tulee saarnaamaan?"

¹⁷⁵ Hän sanoi: "Siunattu olkoon Herra." Eräs vanha värillinen mies, valtavan suuri vanha pitkä saarnaajantakki yllään.

pelastuitte armosta, uskon kautta, uskoen Sen. Jumala kolkutti sydämellenne, koska Hän ennalta määräsi teidät. Te katsoitte ja vastaanotitte Sen, uskoitte Sen. Muistakaa kuinka sanoin: "Jumala ei tuomitse syntistä synnin tekemisestä." Hän on syntinen alun perin. Hän tuomitsee kristityn synnin tekemisestä. Ja sitten, koska Hän on tuominut Hänet, Kristus otti meidän tuomiomme. Niinpä ei ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan. Ja jos te teette mitä tahansa väärää, ei se ole tahallisesti. Te ette tee syntiä tahallanne. Joka tekee syntiä tahallaan, menee ulos ja tekee syntiä tahallaan, ei vielä koskaan ole tullut sisälle tuohon Ruumiiseen. Vaan joka kerran on siellä sisällä, hän on kuollut, ja hänen elämänsä on kätkeytyä Jumalassa, Kristuksen kautta, sinetöitynä Pyhällä Hengellä, eikä Perkele voi edes löytää häntä, hän on niin kaukana siellä sisällä. Hänen on tultava sieltä ulos, ennen kuin Perkele voi koskaan päästä sisälle, sillä te olette kuollut!

⁵⁶ Sanokaa kuolleelle että hän on tekopyhä, ja katsokaa mitä tapahtuu. Potkaiskaa häntä kylkeen ja sanokaa: "Sinä vanha tekopyhä, sinä", eikä hän sano sanaakaan. Ja niin se on, hän tulee vain makaamaan siellä.

⁵⁷ Ja joka on kuollut Kristuksessa, te voitte kutsua häntä tekopyhäksi, te voitte kutsua häntä miksi vain tahdotte, se ei koskaan saa häntä suutahtamaan. Jos hän mitään tekee, niin hän livahtaa jonnekin pois ja rukoilee puolestanne. Niin se on. Mutta, oi, jotkut heistä ovat kovasti eläviä. Sitä minä siitä ajattelen, meidän oletetaan hautaavan kuolleet ihmiset. Ne, jotka ovat kuolleita Kristuksessa, heidät me hautaamme veteen. Joskus me hautaamme liian monia ihmisiä, jotka ovat elossa, on liian paljon ilkeyttä ja riitaisuutta seurakunnassa. Mutta me emme voi erotella heitä, vaan sen tekee Jumala. Hän tuntee omansa. Hän tuntee lampaansa. Hän tuntee jokaisen äänen. Hän tuntee lapsensa. Ja Hän tietää kenet Hän voi kutsua ulos, Hän tietää kenet Hän on ennalta määrännyt.. Hän tietää kenelle Hän on antanut nämä asiat, joiden kautta Hän tekee itsensä tunnetuksi. Kuinka Hän... Jumala voi luottaa lapsiinsa, koskien sitä mitä tehdä tietäen, että he tahtovat tehdä sen tarkalleen.

⁵⁸ Uskotteko että Jumala tekee sen? Saatanahan sanoi Jobille eräänä päivänä... tai sanoi Jumalalle eräänä päivänä: "Niin, Sinulla on palvelija."

⁵⁹ Jumala sanoi: “Ei ole ketään hänen kaltaistaan maan päällä. Hän on täydellinen mies.” Hän luotti häneen.

⁶⁰ Saatana sanoi: “Oi, kyllä, hänellä on kaikki niin helppoa. Anna minun saada hänet pieneksi hetkeksi, niin minä saan hänet kiroamaan Sinua vasten kasvojasi.”

⁶¹ Hän sanoi: “Hän on sinun käsissäsi, mutta älä ota hänen elämänsä.” Näettekö? Ja hän teki kaiken, mutta ei ottanut hänen elämänsä.

⁶² Mutta oi, Job, sen sijaan että... mitä hän teki? Kiroiko hän Jumalaa, kun Jumala otti hänen lapsensa, kun hän teki kaikki nämä pahat asiat hänelle? Job ei kysellyt. Hän lankesi kasvoilleen ja palvoi, halleluja, ja sanoi: “Herra antoi ja Herra on ottanut pois, siunattu olkoon Herran Nimi!” Siinä se on teille.

⁶³ Jumala tiesi voivansa luottaa Jobiin. Jumala tietää kuinka paljon Hän voi luottaa teihin. Hän tietää kuinka paljon Hän voi luottaa minuun. Mutta nyt me puhumme tämän lapsen paikalleen asettamisesta.

⁶⁴ Nyt, Raamatussa, kun taistelu oli kaikki ohitse, kun kaikki on saatettu päätökseen, mikä sitten on seuraava asia, jonka me teemme? Mikä on se asia, jonka me teemme sen jälkeen, kun taistelu on ohitse? Tiesittekö, mitä me teemme? Me kohtaamme Melkisedekin. Menkäämme Matteus 16:16, nopeasti, nähdäksemme onko se oikein tai ei. Matteuksen 16. luku, 16. jae. Olen melko varma, että se on oikein, Matteus 16:16. Ei, se on väärin, se ei voisi olla niin alussa. 26:26. Täällä 16. Hän puhuu Simon Pietarille. Suokaa anteeksi, en tarkoittanut sanoa sitä, se on 26:26, koska se on viimeinen ateria, siihen yritän päästä. Matteuksen 26. luku ja 26. jae. Nyt meillä on se, täällä me olemme, viimeisellä aterialla.

Ja kun he olivat syömässä, Jeesus otti leivän, ja siunasi sen, ja mursi sen, ja antoi sen opetuslapsillensa, ja sanoi: Ottakaa, syökää, tämä on minun ruumiini.

Ja hän otti maljan, ja kiitti, ja antoi sen heille, sanoen: Juokaa te kaikki siitä.

Sillä tämä on minun uuden testamentin vereni, joka on vuodatettu monien puolesta, syntien anteeksi antamiseksi, (s-y-n-t-i-e-n, kristittyjen puolesta, jotka tekevät asioita väärin.)

koskaan olivat, seisten siellä puhuen Hänelle ennen kuin Hän meni Golgatalle. Halleluja! “Sinetöityjä lunastuksemme päivään asti!”

¹⁶⁴ Kiirehdin ja sitten lopetamme noin viiden minuutin kuluttua, rukoillaksemme sairaiden puolesta. 14. jae, luulen että luemme 13. uudestaan taustaksi.

Johon te myös luotitte, sen jälkeen kun te kuulitte totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin:...

¹⁶⁵ Muistakaa nyt mikä pelastus heillä oli. Nämä olivat Efeson kristittyjä. He, katsokaahan nyt, panitteko merkille nuo korinttolaiset? Aina hänen täytyi sanoa heille jostakin: “Kun tulen joukkoonne, yksi puhuu kielillä, toinen puhuu kielillä, yhdellä on psalmi, yhdellä on profetia, yhdellä on...” Näettekö, hän ei voinut opettaa heille mitään, koske he aina halusivat sitä ja tätä ja jotakin muuta. Näillä ihmisillä oli sama asia, mutta heillä oli se järjestyksessä. Hän ei koskaan opettanut korinttolaisille mitään tämän kaltaista, hän ei voinut, seurakunta ei ollut siinä järjestyksessä, että heille olisi voinut opettaa sitä. No niin, mutta näille ihmisille hän voi opettaa todellista asiaa.

...pelastuksenne evankeliumin, jossa myös sen jälkeen, kun te uskoitte, teidät sinetöitiin lupauksen Pyhällä Hengellä,

Joka on... (oi, en voi mennä tämän ohitse) ...perintömme vakuutena ostetun omaisuuden lunastamiseen asti, hänen kirkkautensa kiitokseksi. (Whew!)

¹⁶⁶ Mikä on Pyhä Henki? Nyt sitten luen loput todella nopeasti, jos vielä kestätte minua sen verran. Missä me olimme tässä eräänä yönä, veli Mike? Siellä missä he kaikki olivat onnellisia, oi, kaikki oli rauhaa, se oli täydellinen rakkaus. Nyt joka kerta, kun te tulette tähän suuntaan, te putoatte hieman alemmaksi. Joka kerta, kun te otatte askeleen, te tulette tuumaa lähemmäksi. Kun se tulee maan päälle, teillä on varjon, varjon, varjon, varjo. No niin, se on kuinka paljon teissä on Pyhää Henkeä itsessänne. Se on rakkaus. Mutta oi, te janoatte jotakin.

¹⁶⁷ Oi, eivätkö vanhat ihmiset haluaisi... Kuinka haluaisinkaan mennä takaisin ja olla jälleen viisitoista-, kaksikymmentävuotias! Oi, antaisin mitä tahansa. Mutta mitä hyötyä siitä olisi? Voin olla viidentoista ja kuolla vielä tänä iltana. Se on epävarmaa. Mitä jos te olisitte tänä iltana viidentoista, kuinka te tietäisitte elääkö äitinne tai ei, kun tulette kotiin?

¹⁵⁷ Hän sanoi: “Minä suojelen sinua”, hän oli pukeutunut kuin palvelija. Hän sanoi: “Ennusta minulle ja tuo minulle ylös kuolleiden maailmasta eräs, joka on siirtynyt sille puolelle.” Kuunnelkaa nyt tätä. “Tuo minulle ylös profeetta Samuelin henki.”

¹⁵⁸ Ja hän alkoi loitsuamaan. Ja niin tehdessään hän lankesi kasvoilleen ja sanoi: “Minä näen jumalien tulevan ylös.” Näettekö, hän oli pakana, “jumalien”, niitä oli kaksi tai kolme, kuten Isä, Poika, Pyhä Henki, tai jotakin sen kaltaista, tiedättehan. Hän sanoi: “Minä näen jumalien tulevan ylös.”

¹⁵⁹ Saul sanoi: “Kuvaile häntä. Miltä hän näyttää? Minkä näköinen hän on?”

¹⁶⁰ Hän sanoi: “Hän on laiha ja hänellä on vaippa harteillaan.” Hän ei ollut muuttunut.

¹⁶¹ Hän sanoi: “Se on Samuel. Tuo hänet tähän huoneeseen, tuo hänet tänne eteeni.”

¹⁶² Ja tarkatkaa, kun Samuel tuli Saulin eteen hän sanoi: “Miksi kutsuit minua, koska näen, että sinusta on tullut Jumalan vihollinen?” Ja tarkatkaa. Hän ei vain ollut yhä Samuel, vaan hän yhä ylläpiti profetian hengen. Sanokaa, että se on väärin, sanokoon kuka tahansa, että se on väärin. Se on Totuus! Hän oli yhä profeetta. Sillä hän profetoi ja sanoi: “Taistelu on käyvä sinua vastaan huomenna, ja sinä ja poikasi tulette kaatumaan taistelussa huomenna, ja tähän aikaan huomenillalla sinä tulet olemaan minun kanssani.” Onko se oikein? Hän oli yhä profeetta!

Nyt te sanotte: “Ooh, mutta se oli noita, joka sen teki.”

¹⁶³ Hyvä on, kerron teille Erästä, joka ei ollut noita. Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen mukaansa Kirkastusvuorelle erään kerran ja oli seisomassa siellä vuoren huipulla. Ja Jeesus, Jumala oli asettamassa Poikaansa, niin kuin yritin tässä toisena iltana puhua pojan asettamisesta asemaansa. Ja sitten he katsoivat ympärilleen ja näkivät, että siellä seisoivat Mooses ja Elia. He keskustelivat, olivat kanssakäymisessä. He eivät olleet vain jotain pieniä valkoisia pilviä, jotka ajelehtivat ympäri. Vaan he olivat miehiä, keskustelemassa. Mooses oli ollut haudattuna merkitsemättömään hautaan kahdeksansataa vuotta. Ja Elia oli mennyt Kotiin vaunuissa viisisataa vuotta aikaisemmin. Ja tässä he molemmat olivat, yhä niin elävinä kuin he

⁶⁵ Hyvä on, mutta kuunnelkaa nyt, 29. jae.

Mutta minä sanon teille, minä en tule tästedes juomaan tästä viinipuun hedelmästä, ennen tuota päivää kun juon sen uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.

⁶⁶ Mitä? Tuo sama asia, jonka Melkisedek teki sen jälkeen kun Abraham oli saanut asemansa. Hän asetti miehensä järjestykseen ja voitti taistelun, ja kun hän tuli takaisin, tuli Melkisedek leivän ja viinin kanssa. Sen jälkeen kun taistelu on ohitse, sitten me tulemme syömään Hääaterian Herran Jeesuksen kanssa uudessa maailmassa. Oi, siunattu olkoon Herran Nimi. Hyvä on.

⁶⁷ “Tahtonsa salaisuudet, Hänen hyvän halunsa mukaisesti”, takaisin nyt uudestaan Hebrealaiskirjeen 9. jakeeseen, “jonka Hän oli tarkoittanut itsessään”.

Että sallimuksen säätämien aikojen täytyessä...

⁶⁸ Ja te muistatte sen, me juuri kävimme sen lävitse. Efesolaiskirje 1. luku, 10. jae.

Että sallimuksen säätämien aikojen täytyessä...

⁶⁹ No niin, me opimme, että aikojen täytyminen on odottamassa mitä? Kaiken ajan täytyminen, tuo aika kun synti lakkaa, tuo aika kun kuolema lakkaa, tuo aika kun sairaus lakkaa, tuo aika kun synti lakkaa, tuo aika kun kaikki vääristyneisyys (kuten ne vääristellyt asiat, jotka Perkele on vääristellyt) lakkaa, kun aika itse lakkaa. Tarkatkaa.

Että sallimuksen säätämien aikojen täytyessä hän voisi koota yhteen yhdessä kaikki asiat Kristuksessa, molemmat ne, jotka ovat taivaassa, ja jotka ovat maan päällä;

⁷⁰ “Koota kaikki asiat Kristuksen kautta.” Kuten sanoin tänä aamuna, kaikki nämä pienet kultakimpaleet, joita me löydämme, nämä valtavat pikkuasiat, te voitte kiillotella niitä 1. Mooseksen kirjassa, 2. Mooseksen kirjassa, 3. Mooseksen kirjassa ja tuoda ne Raamatun lävitse, ja Ilmestyskirjassa ne päättyvät ollen Jeesus. Ottakaa Joosef, ottakaa Abraham, ottakaa Iisak, ottakaa Jaakob, ottakaa Daavid, ottakaa mikä tahansa noista kultakimpaleista, noista Jumalan miehistä ja katsokaa ettekö näekin Jeesuksen Kristuksen näytteille pantuna kussakin

heistä. “Että Hän voisi koota kaikki asiat Yhteen, Kristukseen Jeesukseen.”

⁷¹ No niin, nyt vähän pidemmälle, 11. jae.

Jossa me olemme saaneet perinnön...

⁷² Oi, “perintö”. Jonkun täytyy jättää teille jotakin, periäksenne sen. Eikö niin? Perintö! Mikä perintö meillä on? Mikä perintö minulla oli? Minulla ei ollut mitään. Mutta Jumala jätti minulle perinnön, kun Hän pani nimeni Karitsan Elämän Kirjaan ennen maailman perustamista.

⁷³ “Oho”, te sanotte, “hetkinen nyt, veli, Jeesus teki sen, kun Hän kuoli puolestasi.” Ei, sitä Hän ei koskaan tehnyt. Jeesus tuli ostamaan tuon perinnön minulle. Lukekaa heti seuraava rivi.

Jossa me olemme saaneet perinnön, ollen ennalta määrätty hänen tarkoituksensa mukaan, joka tekee kaikki asiat oman tahtonsa neuvon mukaan:

⁷⁴ Jumala, ennen maailman perustamista, niin kuin olemme käyneet sen lävitse kanssanne oppitunnin aikana, kuinka me näimme, että Jumala oli Yksin-olemassa-oleva, ja kuinka Hänessä oli rakkaus. Hänessä oli olla Jumala; eikä siellä ollut mitään palvomaan Häntä. Hänessä oli olla Isä, eikä ollut... Hän oli yksin. Hänessä oli olla Pelastaja; mitään ei ollut kadotettu. Hänessä oli olla Parantaja. Ne olivat Hänen ominaisuuksiaan. Siellä ei ollut mitään. Niinpä Hänen oma itsensä, Hänen oma hyvä neuvonsa tuotti nämä asiat, että Hän voisi tämän Yhden Miehen, Jeesuksen Kristuksen kautta, koota sen kaiken jälleen yhteen. Oi, minä, niin kuin näen täällä, ei ihme että se on salaperäinen asia!

⁷⁵ Katsokaa: “on ennalta määrännyt meidät tähän perintöön.” Jos minulla on oikeus johonkin perintöön, jos Jumala kolkuttaa sydämelläni ja sanoo: “William Branham, Minä kutsuin sinut pitkän aikaa sitten, ennen maailman perustamista, saarnaamaan Evankeliumia”, minulla on perintö, Iankaikkisen Elämän perintö. No niin, Jumala lähetti Jeesuksen tekemään tuon perinnön todelliseksi minulle, koska ei ollut mitään, mitä minä voin tehdä periäkseni sen. Se oli avoin, se oli voimassa, enkä voinut tehdä mitään. Mutta ajan täytyttyessä Jumala lähetti, omalla hyvällä ajallaan, Jeesuksen, Karitsan, maailman perustamisesta asti teurastetun. Hänen Verensä vuodatettiin, että minä voisin mennä

näettekö, Jumalan rakkauden valtamereen. Te olette vain tuo sama henkilö.

¹⁵² Kuulkaapa. Vanha Saul, tuo vanha taaksepäin luisunut, hän ei voinut päästä lävitse Jumalan yhteyteen, mutta kuitenkin hän ei ollut kadotettu. Varmasti hän ei ollut. Hän oli profeetta, mutta hän oli vain joutunut Jumalan ulkopuolelle. Se on syy veljet miksi sanoin: “Te ette ole kadotettu.” Niinpä muistakaa sitten, että hän vain oli joutunut Jumalan tahdon ulkopuolelle, joten hän sitten ennen pitkää, tiedättehän, ei halunnut olla samaa mieltä. No niin, ehkä minun ei olisi tullut sanoa sitä. Hyvä on, mutta kun minulla tänä iltana on niin onnellinen seurakunta, että saatan innostua hieman. Niinpä sitten, tiedättehän, ensimmäiseksi tiedättehän, oi, sitten hän meni Urimin ja Tummimin luo.

¹⁵³ Te tiedätte mikä tuo Urim ja Tummim oli, se oli tuo rintalevy, jota Aaron käytti. Ja se oli aina, Jumala on aina ollut yliluonnollinen Jumala vastaten yliluonnollisella tavalla. Ja kun joku profeetta profetoi, eikä noita salaperäisiä valoja tullut tuon Urimin ja Tummimin ylle, hän oli väärässä. Kun unennäkijä kertoi unensa, eikä se välähtänyt tuossa Urimissa ja Tummimissa, niin en välitä, kuinka hyvältä se kuulosti, se oli väärin. Kyllä.

¹⁵⁴ Enkä välitä kovinkaan tarkkaan, kuinka monia tohtorinarvoja teillä on, ja kuinka suuri organisaationne on, kun sinä profetoit, tai saarnaat, eikä se ole Sanan mukaisesti, olet väärässä, veli. Sinä olet... Tämä on Jumalan Urim ja Tummim. Kun te sanotte, että ette olleet ennalta määrättyt ennen maailman perustamista, se ei välähdä, koska Raamattu sanoo, että te olitte. Kun te sanotte, että teidän tulisi olla kastetut nimessä “Isä, Poika, Pyhä Henki”, se ei välähdä, koska ketään Raamatussa ei koskaan kastettu sillä tavalla. Ainoastaan Herran Jeesuksen Nimessä. Se ei välähdä, joten jokin on siellä vialla jossakin.

¹⁵⁵ Niinpä tämä Urim ja Tummim ei vastannut vanhalle Saulille, eikä hän voinut saada edes unta. Hän oli mennyt niin pitkälle, ettei hänellä ollut edes unta. Niinpä tiedätekö, mitä hän teki? Hän meni noidan luo, tuon vanhan noitatohtorin luo ja sanoi: “Osaatko sinä ennustaa?”

¹⁵⁶ Hän sanoi: “Kyllä, mutta Saul sanoi tappavansa jokaisen, joka ennustaa.”

Jeesus on sama eilen, tänään ja ainiaan? “Aamen.” Uskotko, että tuo sama Henki, joka lankesi Paavalin ylle, lankeaa meidän yllemme? “Aamen.” Uskotko, että Se tekee meidän yllämme samoja asioita, joita Se teki silloin? “Aamen.” Oi, oi, se on nyt tulossa tiukkaan pakatuksi. Näettekö, se tulee nyt tiukkaan pakatuksi, ja me olemme valmiit sulkemaan oven. Hyvä on.

¹⁴⁹ Sitten tarkastaja sulkee oven. Mitä hän tekee? Hän panee sen päälle sinetin. Sitten hän laskeutuu alas ja ottaa nuo pienet pihdit, tarttuu noihin pieniin kiinnikkeisiin ja sinetöi sen. Teidän on parasta olla särkevästä sitä. Jos sitten tuon vaunun määränpää on Boston, ei sitä voida ennen rikkoa. Olisi vankeusrangaistuksen alainen rikkomus murtaa tuo sinetti ennen kuin se tulee Bostoniin. Ja mies, jolla on valtuudet, voi avata tuon sinetin, ja hän yksin. Oikein. Sen omistaa jokin tietty rautatieyhtiö. Siinä lukee: “Sinetöity.” Se vakuuttaa heille, että tämä vaunu on pakattu, tämä vaunu on valmis. Se kuuluu heille. He eivät voisi panna jotain muuta leimaa Pennsylvanian rautateillä. Sen täytyy olla sinetöity, ja kun se on sinetöity.

¹⁵⁰ Ja kun kristitty on lastattu Evankeliumilla, täytetty Jumalan hyvyyksillä, kaikki Jumalan hyvät asiat ovat hänessä, avoimella sydämellä, valmiina toimimaan, halukkaana tulemaan asetetuksi paikalleen, tekemään mitä tahansa Pyhä Henki käskää hänen tehdä, siirtyneenä kuolemasta Elämään, pyhitettynä kaikista maailman asioista, vaeltaen Valossa sen mukaan, kuin Valo hänelle tulee, liikkuen eteenpäin, on hän valmis. Sitten Jumala sulkee maailman oven hänen takaansa, potkaisee sen kiinni sillä tavalla ja sinetöi hänet lupauksen Pyhällä Hengellä. Halleluja! Kuinka pitkäksi aikaa? Määränpäähän asti. Älkää viekö häntä tänne ulos rautatiekiskoille ja murtako sitä auki, nähdäkseen onko kaikki kunnossa. Kaikki on hyvin, jättäkää se vain rauhaan. Tarkastaja on tarkastanut sen. Kuinka pitkäksi aikaa teidät on sinetöity? Lunastuksenne päivään asti. Sinne saakka teidät on sinetöity.

¹⁵¹ “Mutta, kun sinä sitten kuolet, veli Branham, entä miten on kuolestasi jälkeen, sinä sanoit, että sinulla yhä on Se, eikö niin?” Teillä on Se iäti. Missä Elämä alkaa? Alttarilla. Juuri siellä te näette pienen pienen varjon. Se on varjo, Pyhän Hengen Sinetti. Sitten se on varjon varjon varjo, niin kuin aikaisemmin sanoin. Mutta kun te kuolette, te kuljette noiden varjojen lävitse, kunnes tulette kosteuteen, kosteudesta pikku puroseen, purosesta jokeen, joesta virtaan, virrasta valtamereen,

perintöön. Olemaan mikä, mikä on perintö? Poikuus, olla Jumalan poika.

⁷⁶ Ja nyt Tämä voi järkyttää teidät kuoliaaksi. Mutta tiesittekö, että miehet, jotka ovat Jumalan poikia, ovat amatööri jumalia? Kuinka monet ovat tienneet sen? Kuinka monet tietävät, että Jeesus sanoi niin? Raamattu, Jeesus sanoi: “Eikö teidän lakinne itse sano, että te olette ‘jumalia’? Ja jos te kutsutte heitä jumaliksi...” Niin kuin Jumala sanoi 1. Mooseksen kirjan 2. luvussa, että he olivat jumalia, koska heillä oli täysi valta, maailman yliherruus. Hän antoi heille herruuden yli kaikkien asioiden. Ja hän kadotti jumaluutensa, hän kadotti poikuutensa, hän kadotti tiluksensa, ja Saatana otti sen valtaansa. Mutta, kunni, me odotamme Jumalan poikien julki tulemistä, jotka ovat tuleva takaisin ja ottava sen valtaansa uudestaan. Me odotamme ajan täyttymistä, kun pyramidi saavuttaa huipun, kun Jumalan pojat tulevat kokonaan julkituoduiksi, kun Jumalan voima on astuva esiin (halleluja) ja ottaa takaisin jokaisen voiman, jonka Saatana otti pois häneltä. Kyllä vaan, se kuuluu hänelle.

⁷⁷ Hän on Logos, joka lähti Jumalasta, se on totta, se oli Jumalan Poika. Sitten Hän teki miehestä tuon pikkujumalan. Ja Hän sanoi: “Jos he kutsuvat niitä, joille Jumalan Sana tuli, profeettoja, jos he kutsuvat heitä ‘jumaliksi’, joille Jumalan Sana tuli...” Ja Jumala itse sanoi niin, että he olivat jumalia. Hän sanoi Moosekselle: “Minä tein sinut jumalaksi ja tein Aaronin sinun profeetaksesi.” Aamen. Whew! Tiedän toimivani kuin jokin “omituinen” uskonnollinen tyyppi, mutta en ole sitä. Oi, teidän silmänne voivat avautua ja nähdä nuo asiat. Hyvä on. Hän teki miehen jumalaksi, jumalaksi tiluksillaan. Ja tiluksenne ulottuvat merestä mereen, rannikolta rannikolle, miehellä oli sen hallinta.

⁷⁸ Ja kun Jeesus tuli, ollen Yksi Jumala ilman syntiä, Hän todisti sen. Kun tuulet puhalsivat, Hän sanoi: “Rauha, ole hiljaa!” Aamen. Ja kun Hän sanoi tuolle puulle: “Kukaan ei syö sinusta.”

⁷⁹ “Totisesti, minä sanon teille, te olette pieniä jumalia, jos te sanotte tälle vuorelle: ‘siirry’, ettekä epäile sydämessänne vaan uskotte sen, mitä olette sanoneet tulevan tapahtumaan, niin te voitte saada sen, mitä olette sanoneet.”

⁸⁰ Menkää suoraan takaisin 1. Mooseksen kirjaan, alkuperäiseen, mitä se on? Nyt maailma ja luonto vaikeroivat, itkee, kaikki on liikkeellä. Miksi? Jumalan poikien julkitulemiseksi, kun todelliset pojat, syntyneet pojat, täytetyt pojat puhuvat, ja heidän sanansa vahvistetaan. Minä uskon, että me olemme sen partaalla juuri nyt. Kyllä. Sanokaa tälle vuorelle ja se on niin.

⁸¹ “Veli, minä haluan sitä-ja-sitä, erään tietyn asian tehdyksi. Minä olen Jeesukseen Kristukseen uskova.”

⁸² “Minä annan sen sinulle Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä.” Aamen. Siinä on julkituleminen.

⁸³ “Oi, veli, satoni kärventyy siellä ulkona, en ole saanut yhtään sadetta.”

⁸⁴ “Minä lähetän sinulle sateen Herran Nimessä, siunaamaan satosi.” Oi, koko luonto odottaa ja vaikeroi, odottaen Jumalan poikien julkitulemista. Jumala määräsi sen alussa. Hän antoi miehelle tilukset.

⁸⁵ Hän antoi Jeesuksen Kristuksen, ja Jeesus antoi sen Hänen Nimessensä, tämän vakuutuksen kanssa: “Pyytäkää Isältä mitä tahansa Minun Nimessäni, niin Minä tulen tekemään sen.” Oi, veli Palmer! Se odottaa Jumalan poikien julkitulemista, seurakuntaa asemaansa!

⁸⁶ Kuten sanoin, Efesolaiskirje on Joosuan kirja ja Joosua asetti ihmiset sinne, minne he kuuluivat. Nyt jos he eivät pysy paikallaan, kun hän pani Efraimin tänne, ja hän juoksee Manassen maalle, ja tämä tulee takaisin riidellen, niin kuinka he koskaan tulevat pärjäämään keskenään? Kun yksi sanoo: “Minä olen baptisti, minä olen metodisti, minä olen helluntailainen, minä olen ykseys, minä olen kakseus, minä olen sitä-ja-sitä.”

⁸⁷ Kuinka te aiotte tehdä sen? Seiskää paikallanne! Jumala on Se, joka asetti paikalleen seurakuntansa, Jumalan pojat ja tyttäret. Jumala, salli minun elää näkemään se, on minun rukoukseni. Se on aivan niin lähellä, että voin melkein käsin tunnustella sitä, veli, se on juuri siellä. Sitä olen kaivannut nähdä, odottanut tuota aikaa, kun katua alas kävellessä; siellä makaa mies, joka on ollut raajarikkoinen äitinsä kohdusta asti: “Hopeaa ja kultaa minulla ei ole.” Oi, odottaen Jumalan poikien julkitulemista,

paranee, koska tuolla äidillä oli usko tuon lapsen puolesta. Jumala antoi sen hänelle, hän on Kristuksen Ruumiin jäsen. Kyllä. Uskon sen. Olen nähnyt sen tehtävän ja tiedän sen olevan totta. Mutta kysymys on siitä, että saadaan seurakunta järjestykseen, asetetuksi järjestykseen, voidaksemme toimia.

¹⁴⁴ Päättäkäämme nyt loppu tästä jakeesta ennen lähtöämme.

...sen jälkeen kun te uskoitte, teidät sinetöitiin lupauksen Pyhällä Hengellä.

¹⁴⁵ “Sinetti!” Mikä on tämä Sinetti? Mikä on sinetti? Ensinnäkin, sinetti osoittaa, että työ on saatettu loppuun. Seuraavaksi se osoittaa jonkin omistajan. Ja seuraavaksi se osoittaa turvallisuutta, tallessa pitämistä.

¹⁴⁶ Sanokaamme esimerkiksi, minulla oli tapana työskennellä isäni kanssa Pennsylvanian rautateillä. Me lastasimme rautatievaunuja. Me lastasimme niitä rautatieyhtiölle, me panimme sinne peltitolkkejä ja joitakin ne asetimme tänne ylös ja joitakin tänne alas ja joitakin, ylös tällä tavalla. Mutta ennen kuin tuota vaunua sinetöitiin, kävi tarkastaja sen lävitse, ja hän työnsi sitä, tönäisi tätä ja ravisti tuota. “Ahaa!” Hän tuomitsi sen! “Ne hajoavat kaikki palasiksi ennen kuin ne tulevat perille.” Hän hylkäsi sen! “Ottakaa ne ulos. Tehkää työ uudestaan.” Tuo tarkastaja hylkäsi tuon vaunun.

¹⁴⁷ Pyhä Henki on tämä Tarkastaja. Hän ravistaa teitä hieman, ja te alatte helistä. Uskotteko koko Jumalan Sanan? “En usko tuota vanhaa Jeesuksen Nimi asiaa.” Hän tuomitsee sen. Te helisette, näettehän. “Minä en usko Jumalalliseen parantamiseen tai mihinkään sen kaltaisiin asioihin.” Se yhä helisee. Ottakaa ne ulos. Uskotteko, että Jeesus Kristus on sama eilen...? “No niin, jollakin tavalla.” Te helisette. Potkaiskaa se ulos, se ei ole valmis vielä. Ei.

¹⁴⁸ Veli, kun se on valmis sanomaan: “Aamen!” Oletko saanut Pyhän Hengen? “Aamen!” Onko kaikki saatettu päätökseen? “Aamen!” Mitä Tarkastaja sitten tekee? Kaikki on pakattu hyvin ja tiukkaan, täyteen Evankeliumia. Oi, jokainen Jumalan Sana on hyvä. Kaikki on täydellistä. “Minä uskon jokaisen Sanan. Aamen! Aamen! Aamen!” Uskotko, että Pyhä Henki on aivan yhtä todellinen kuin Se koskaan oli? “Aamen.” Uskotko, että Jumala yhä parantaa? “Aamen.” Uskotko, että

saarnaamista, antaen alttarikutsuni. En koskaan todella kunnioittanut sitä hitustakaan, se ei ollut oikein. Niinpä sitten, Raamattu sanoo, ettei niin tule tehdä, sanotaan: “Profeettojen henget ovat alamaiset profeetoille.” Kun Jumala on puhumassa, antakaa Hänen puhua. Paavali sanoi: “Jos jotakin on paljastettu jollekin, pysyköön hän vaiti, kunnes edellinen on lopettanut.” Oikein.

¹³⁸ No niin, sitten kun tulin ulkopuolelle, siellä oli suuri joukko ihmisiä ja nämä ihmiset sanoivat: “Sinä murehdutit Pyhän Hengen tänä iltana.” Minä sanoin: “Tekemällä mitä? Mitä minä tein?”

¹³⁹ He sanoivat: “Kun tuo sisar antoi tuon sanoman, halleluja, sinä sanoit sen.” “Mutta minähän olin saarnaamassa”, sanoin, “hän oli poissa järjestyksestä.”

¹⁴⁰ “Oi”, he sanoivat, “se oli tuoretta suoraan Valtaistuimelta. Se oli tuoreempaa kuin se, mitä sinä olit saarnaamassa.” Hah!

¹⁴¹ No niin, se vain osoittaa, ja sanon sen kunnioituksella teitä kohtaan, joko mielenvikaisuutta, tai sitten kunnioittamattomuutta, tai lukutaidotonta opetusta, joka ei tiedä Jumalasta enempää kuin kani lumikengistä. No niin, en sano sitä jonakin typeränä huomautuksena, koska tämä ei ole mikään paikka vitsailulle. Mutta se on täsmällinen totuus. Henkilön tulisi tietää, ettei Jumala ole sekaannuksen alkuunpanija, vaan rauhan. He eivät tunne Raamattua. Kaikki, mitä he tietävät tehdä, on hyppiä ylös ja alas ja puhua kielillä ja sanoa: “Minulla on Pyhä Henki. Halleluja!”

¹⁴² Olen seissyt ja nähnyt Afrikassa noitatohtoreiden puhuvan, viisituhatta kerralla; hyppien ylös ja alas, verta kaikkialla kasvoillaan, puhuen kielillä ja juoden verta ihmisen pääkallosta; huutaen avuksi Perkelettä ja puhuen kielillä.

¹⁴³ Ja kuitenkin kielilläpuhuminen on Jumalan lahja, mutta se ei ole erehtymätön Pyhän Hengen todiste. Sanon sen teille nyt. Uskon, että kaikki innoitetut pyhät puhuvat kielillä. Uskon, että ihminen joskus tulee niin Jumalan innoittamaksi, että hän puhuu kielillä. Minä uskon sen. Mutta en usko, että se on mikään merkki siitä, että teillä on Pyhä Henki. Niin on. Uskon, että on aikoja, jolloin teillä on usko, henkilönä, te astutte esiin ja laskette kätenne pienen lapsen päälle jolla on syöpä, vaikka viisikymmentä saarnaajaa on rukoillut sen puolesta, ja se

halleluja, kun Jumala tulee tekemään itsensä tunnetuksi, kun se lopettaa sairauden, se lopettaa syövän, lopettaa taudit.

⁸⁸ Luuletteko te syövän olevan jotakin? Raamattu sanoo, että tulee aika, jolloin ihmiset mätänevät omassa lihassansa, ja petolinnut tulevat syömään heidän ruumiitaan, ennen kuin he edes kuolevat. Syöpä on hammassärkyä siihen verrattuna siihen, mitä on tulossa. Mutta muistakaa, tuon hirvittävän asian kiellettiin tuona päivänä koskemasta niihin, joilla oli Jumalan Sinetti. Sen puolesta me nyt taistelemme, päästäksemme sisälle ja ollaksemme asetetut paikallamme Jumalan Valtakuntaan, ennen kuin nämä hirvittävät vitsaukset iskevät. Oi, kuinka hyvää! Sallimuksen säätämä aika, ajan täyteys, perintö.

Jossa me olemme saaneet perinnön, ollen ennalta määrätyt...

⁸⁹ Kuinka meidän perintömme annettiin meille, minkä kautta? Ennalta määräämisen. Ennalta määrääminen on ennalta tietäminen. Kuinka Jumala tiesi, että Hän voi luottaa teihin ollaksenne saarnaaja? Ennalta tietämisellensä. “Se ei ole hän, joka tahtoo, tai hän joka juoksee... Se on Jumala, joka osoittaa laupeutta.” Niin se on, ennalta määrääminen. Hän tiesi, mitä teissä oli. Hän tiesi, mitä teissä oli, ennen kuin te edes tulitte maan päälle. Hän tiesi, mitä teissä oli, ennen kuin oli edes maata, jonka päälle te voitte tulla. Sellainen on Hän. Sellainen on ääretön Jumala, ääretön. Me olemme rajallisia, me voimme ajatella vain rajallisesti.

⁹⁰ Se on merkinnyt minulle niin paljon sen jälkeen mitä minulle tapahtui. En tiedä. Kun ajattelen sitä, kun seisoin siellä nuo muutamat ilontäyteiset hetket ja ajattelin: “Ei ole huomista.” Siellä ei ollut eilistä, siellä ei ole sairautta, siellä ei ole surua. Siellä ei ole mitään sellaista kuin olla vähän onnellinen ja sitten melko paljon onnellinen, se on kaikki onnea. Oi! Kun seisoin siellä ja sanoin: “Mitä tämä on?”

⁹¹ Ja tuo Ääni sanoi: “Tämä on täydellinen rakkaus, ja kaikki, mitä sinä koskaan rakastit, ja kaikki mikä koskaan rakasti sinua, on täällä kanssasi nyt.”

⁹² “Ja sinä tulet esittelemään meidät Herralle Jeesukselle, kun Hän tulee, sinun palvelustehtäväsi voittopalkintoina. Minä näin nuo kauniit naiset seisomassa siellä, kaikki he tarttuivat kiinni minuun ja huusivat: “Kallis, rakas veljeni!” Näin nuo miehet ja tuon heidän tuuhean

tukkansa tässä heidän kaulansa ympärillä, he juoksivat ja tarttuivat minuun ja sanoivat: “Rakas veljemme!”

Ja minä ajattelin: “Mitä tämä merkitsee?” Hän sanoi: “He ovat sinun sukulaisiasi.”

⁹³ Minä sanoin: “Minun sukulaisianiko? Ei voisi olla noin monia Branhameita, heitähän on miljoonia.”

⁹⁴ Hän sanoi: “He ovat sinun käännyttäisiäsi!” Halleluja. “He ovat sinun käännyttäisiäsi. He ovat niitä, jotka istuivat... Näetkö tuota yhtä seisomassa siellä?” Kaunein nainen mitä koskaan olen nähnyt. Hän sanoi: “Hän oli yli yhdeksänkymmentävuotias, kun johdatit hänet Jumalan tykö. Ei ihme että hän huutaa: ‘Rakas veljeni.’” Hän sanoi. “Hän ei enää koskaan tule olemaan vanha. Hän on siirtynyt pois siitä. Hän on nuoruutensa kukoistuksessa. Täällä hän seisoo. Hän ei voi juoda kylmää vettä, hän ei tarvitse sitä. Hän ei voi mennä nukkumaan, koska hän ei väsy. Täällä ei ole huomista, ei eilistä, ei mitään. Me olemme iankaikkisuudessa nyt. Mutta jonakin ihanana päivänä Jumalan Poika on tuleva, ja sinut tuomitaan sen Sanan mukaan, jonka saarnasit heille.” Oi, veli!

Minä sanoin: “Täytyykö Paavalin tuoda ryhmänsä?”

“Kyllä.”

⁹⁵ Minä sanoin: “Minä saarnasin Sen aivan tarkalleen niin kuin Paavali Sen sanoi. En koskaan mennyt siitä minnekään, en koskaan mennyt minkään kirkon uskontunnustuksiin tai mihinkään muuhun. Pysyin Siinä samoin.”

⁹⁶ Ja kaikki he huusivat yhteen ääneen: “Me tiedämme sen! Me olemme täysin vakuuttuneita.” He sanoivat: “Sinä tulet esittelemään meidät Hänelle, ja sitten me tulemme menemään takaisin maan päälle uudestaan, elääksemme ainaaan.” Oi!

⁹⁷ Juuri silloin aloin tulla takaisin. Katsoin, ja siellä vuoteella makasi vanha ruhoni, tulossa vanhaksi ja ryppyiseksi ja raihnaiseksi ja tautien vaivaamaksi, ja näin itseni siellä kädet niskan takana ja ajattelin: “Oi, täytyykö minun mennä takaisin tuohon uudestaan?”

⁹⁸ Ja kuulin tuon Äänen kertaavan: “Paina eteenpäin! Paina eteenpäin!”

¹³³ Niinpä kun hän meni eteenpäin, ja kampanja päättyi, otti tuo paha henki Saulin niin valtaansa, ettei hän saanut mitään vastausta Jumalalta. Jonkin ajan kuluttua hän... Herran Henki oli poistunut hänestä. Ja vanha Samuel, hän jonka he olivat hylänneet, joka todella oli Jumalan Ääni heille, hän oli varoittanut heitä ennen kuin he edes halusivat toimia maailman tavalla.

¹³⁴ Kuinka seurakunta haluaa toimia maailman tavalla? Miksi helluntailaiset, kastetut, Pyhän Hengen kokeneet metodistit, baptistit ja presbyteerit haluavat toimia niin kuin maailma. En tiedä. En yksinkertaisesti voi ymmärtää sitä. Te sanotte: “Mutta ei ole pahaa pelata pokeria vain huvikseen, vain pienillä pennin panoksilla”, tai miksi te sitä kutsutte. Se on synti. Teillä ei tulisi olla noita asioita talossanne. “Mutta, eihän ole vahingollista ottaa pienen pientä lasillista olutta siellä ulkona. Me vain otamme muutaman. Minä ja vaimoni otamme muutaman lasin iltapäivällä.” Ja ennen pitkää, tiedättehän, teidän lapsenne ottavat muutaman. Se on varma.

¹³⁵ Ja te naiset, Perkele on vain tehnyt... Sitä hän teki alussa ja hän on totisesti tehnyt maalitaulun teistä sisarista. Hän tekee sen vain... koska hän tietää, mitä hän voi tehdä. Hän voi pettää naisen tuhat kertaa nopeammin kuin miehen. Tiedän että se loukkaa tunteitanne, mutta se on Totuus. Niin se on tarkalleen. Sitä hän teki Eedenin Puutarhassa. Hän voi saada... Eeva oli rehellinen, hän oli vilpiton, mutta hänet petettiin. “Adamia ei petetty”, sanoo Raamattu. Häntä ei petetty, mutta nainen petettiin. Niinpä hän voi pettää naisen. Ja kuitenkin pastorit menevät ja vihkivät naisia saarnaajiksi ja panevat heitä seurakuntien johtoon sillä tavalla, ja tämä Raamattu tuomitsee sen 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan. Te sanotte: “Mutta eihän siinä ole mitään pahaa. Onhan se sopivaa. Heillä on siellä suuria saarnaajia.” Minä tiedän niin olevan.

¹³⁶ Kuten jonkun alkaessa puhua kielillä erään kerran, minä vain jatkoin saarnaamista.. Ja kun tulin ulkopuolelle, eräs nainen sanoi pojalleni: “Minulla on sanoma annettavaksi huomenillalla, kun isäsi tulee puhujanlavalle.” Hän sanoi: “Sanoma, mitä sinä tarkoitat?”

¹³⁷ Ja tuona iltana, kun kaikki oli valmista, kun valmistauduin antamaan alttarikutsun, tuo nainen kiinnitti hiuksensa ylös ja veti sukkansa ylös ja kaikkea, tuli valmiiksi, hyppäsi ylös keskilattialle ja alkoi hyppiä ylös ja alas, puhui kielillä ja profetoi. Minä vain jatkoin

sitten tappaa tuon filistealaisen. No niin, tuli aika, että Jumala antoi pahan hengen tämän vanhan pojan ylle. Ja tekemään mitä? Vihaamaan Daavidia. Ja minä uskon...

¹²⁸ No niin, nämä ääninauhat. Nyt kuunnelkaa veljet, te jotka kuuntelette ääninauhuja, jos olette eri mieltä kanssani, antakaa minulle anteeksi. Katsokaahan, minä rakastan teitä. Minä tulen kohtaamaan teidät siellä toisella puolen joka tapauksessa, näettehän, koska, jos olette Jumalan mies, tulen tapaamaan teidät siellä joka tapauksessa. Mutta, haluan sanoa tämän, tässä on tämä syy. Vain koska Saul näki, että Daavidilla oli jotakin, mitä hänellä ei ollut. Mitä silloin tapahtui?

¹²⁹ Pieni, punakka, kumarainen; Raamattu sanoo, että hän oli "punakka". Se ei ollut mikään kovin kaunis lapsi, "punakka" on vähän sairaalloisen sorttinen mies. Ja hän meni sinne, ja kun Saul pani sota-asunsa hänen päälleen, niin voin kuvitella, että kilpi ulottui suoraan hänen jalkateriinsä. Ja hän sanoi: "Ottakaa tämä pois päältäni." Hyvä on, ehkä hän antoi hänelle tohtorin arvon, Ph.D:n, LL.D:n, tai jotakin sellaista, tiedättehän. Mutta hän sanoi: "Minä en tiedä mitään tällaisesta, koska en ole koetellut sitä. Antakaa minun pitää se, mitä osaan käyttää." Kyllä vaan. Hän otti tuon lingon.

¹³⁰ Ja he saivat Saulin raivostumaan, koska nuo tyttäret, seurakunnat, nuo seurakunnat lauloivat: "Saul saattoi tappaa tuhannen, mutta Daavid tappoi kymmenentuhatta."

¹³¹ Silloin hän tuli kateelliseksi: "Tuo vanha Jeesuksen Nimi asia, ei Siinä ole mitään." Niin on asia. Ja mitä Jumala teki hänelle? Jumala lähetti pahan hengen hänen ylleen, se oli tarkalleen se, mitä tapahtui, vihaamaan Daavidia, ja hän vihasi Daavidia ilman syytä.

¹³² Daavid olisi muutaman kerran voinut vääntää hänen niskansa nurin, hän olisi voinut tehdä sen, mutta hän antoi asian olla, eikä koskaan sanonut siitä mitään. Varmasti hän olisi voinut tehdä sen. Eräänä yönä hän meni ja leikkasi häneltä hänen takkinsa liepeet pois, tuli takaisin ja sanoi: "Katsohan tänne, näetkö tätä." Kyllä vaan, hän olisi voinut tehdä sen, mutta hän vain jätti hänet rauhaan. Hän olisi voinut rikkoa hänen seurakuntansa ja hajottaa heidät ja aloittaa itse organisaation, jos olisi halunnut. Mutta hän ei tehnyt sitä, hän vain antoi Saulin mennä eteenpäin. Antaa Jumalan pitää huolta taistelusta. Kyllä vaan.

⁹⁹ Minä sanoin: "Herra, olen aina uskonut Jumalalliseen parantamiseen, tulen uskomaan siihen, mutta tulen ponnistelemaan noiden sielujen tähden, joten auta minua. Minulla on siellä niin monia... Anna minun elää pitkään, ja tulen panemaan toisen miljoonan Taivaaseen! Salli minun viipyä, kunnes tiedän..."

¹⁰⁰ En välitä minkä värinen, mikä uskontunnustus, mikä kansallisuus heillä on, mitä he ovat, he ovat kaikki yksi, kun he pääsevät sinne. Nuo vanhat rajalinjat ovat häipyneet pois. Oi, voin nähdä nuo naiset, ja kaikki saumat menivät alas, pitkät hiukset riippuivat alhaalla selässä. Pitkät alas asti ulottuvat hameet. Näin nuo miehet tuuheat hiukset kaulansa ympärillä, heitä oli punapäitä ja mustapäitä ja kaikkia eri värejä. Ja he kietoivat kätensä ympärilleni. Voin tuntea heidän kätensä. Jumala on tuomarini, tämä pyhä Kirja avoinna. Voin tunnustella heitä aivan samoin kuin tunnustelen käsilläni kasvojani. Ja he kietoivat käsivartensa ympärilleni, ilman mitään naisten aistimusta, niin kuin nyt olisi. En välitä siitä, kuinka pyhä te olette, kuka te olette, minkä kaltainen saarnaaja olette, pappi tai mitä tahansa saatattekin olla, kukaan mies ei voi antaa naisen syleillä toista ilman mitään inhimillistä aistimusta. Se on ehdoton totuus. Mutta veli, kun te siirrytte täältä sinne, niin siellä ei ollut sillä tavalla. Oi! Se on niin, oi, siellä se on mahdotonta. Se on kaikki rakkautta. Jokainen on todellinen veli ja jokainen on todellinen sisar. Siellä ei ole kuolemaa, ei murhetta, ei mustasukkaisuutta, mikään sellainen ei voi päästä sinne. Se on vain täydellisyyttä. Sen puolesta pyrin tekemään kaikkeni.

¹⁰¹ Minä sanoin: "Oi Herra, siksi olen täällä seurakunnassa, yrittäen asettaa seurakuntaa järjestykseen." Sanon teille veljet ja sisaret, on vain yksi asia, joka koskaan voi päästä sinne, ja se on täydellinen rakkaus. Ei koska olette uskollinen Branham Tabernaakkelille, tai metodistikirkolle, tai baptistikirkolle. Ei mitään niitä vastaan, teidän tulee olla. Mutta, oi ystävä, sinun täytyy... Ei koska puhuit kielillä, tanssit Hengessä, koska ajoit ulos perkeleitä tai siirsit vuoria uskolla. Se on kaikki hyvä asia, mutta kuitenkin, ellei tuota todellista täydellistä rakkautta ole siellä. Se oli missä täydellinen... [Tyhjä kohta nauhassa.]

*...saaneet perinnön,... (Me perimme mitä? Iankaikkisen Elämän)
ollen ennalta määrättyt...*

¹⁰² Kuinka? Ymmärtääkö jokainen sen? Etsittekö te Jumalaa? Ei, Jumala etsi teidät. Kukaan ei ole koskaan etsinyt Jumalaa. Se on Jumala, joka etsii ihmisen. Jeesus sanoi: “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä.” Näettekö, ihmisen luonne on paeta Jumalaa. Ja nyt te sanotte...

¹⁰³ Se, se minua vaivaa, tiedättehan, saarnata teille ihmisille. Älkää pysykö siinä samassa tilassa, johon olette menneet. Muuttukaa nyt! Kuulkaa minua, kun sanon sen: “NÄIN SANOO HERRA.” En ole koskaan kutsunut itseäni siksi, en ole. Mutta te kutsutte minua profeetaksenne, tai profeetaksi. Maailma uskoo sen, miljoonat ja miljoonat ja miljoonat ihmiset ympäri maailman. Olen puhunut suorasti ja epäsuorasti kymmenelle tai kahdelletoista miljoonalle ihmiselle, tai enemmällekin, suoraan puhuen. Olen nähnyt kymmeniä tuhansia näkyjä, ja on merkkejä ja ihmeitä, eikä yksikään niistä ole koskaan pettänyt. Ja se on totta. Hän on ennalta kertonut minulle asioita, jotka eivät koskaan ole jääneet tapahtumatta aivan tarkalleen. Vien kenet tahansa oikeuteen sen vuoksi. Oikein. En väitä olevani profeetta, mutta kuunnelkaa minua.

¹⁰⁴ NÄIN SANOO HERRA, tarvitaan täydellinen rakkaus panemaan teidät tuohon paikkaan, sillä se on kaikki, mitä siellä oli. Ei väliä, kuinka paljon on uskonnollista toteennäyttämistä, kuinka monia hyviä tekoja olette tehneet, tai mitä tahansa olettekin tehneet, sitä ei tulla lukemaan miksikään tuona päivänä. Tarvitaan täydellinen rakkaus. Niinpä mitä tahansa teettekin, laskekaa syrjään kaikki muu siihen asti, kunnes olette niin täytetyt Jumalan rakkaudella, että voitte rakastaa niitä, jotka vihaavat teitä.

¹⁰⁵ Minä olen aivan niin kuin sanoin tänä aamuna, minut on tehty, olen kokonaan armosta. Monet ihmiset sanovat: “Raaputa sinä minun selkääni, niin minä raaputan sinun. Kyllä, tee jotakin minulle, niin minä tulen tekemään jotakin sinulle.” Sitä armo ei ole. Armoa on se, jos sinun selkääsi kutiaa, niin minä raaputan sitä joka tapauksessa, huolimatta siitä raaputanko sinä minun selkääni tai et; jos läimäytät minua kasvoihin ja sanot: “Selkääni kutiaa, se tarvitsee raaputtamista”, niin tulen raaputtamaan sitä. Näettekö? Sitä se on, tehdä jotakin. Minä en usko tekoihin. Minä uskon, että teot on rakkaus. Teot julkituovat sen, että armo on tapahtunut. Minä en elä uskollisena vaimolleni siksi, että

¹²³ Pieni vasikka, niin pian kuin se on syntynyt äidistä, nousee se polviensa varaan muutaman minuutin kuluttua. Mitä se tekee? Siirtyy suoraan äitinsä viereen, ottaa otteen ja alkaa ravistaa pientä päätänsä alas sillä tavalla ja saa maitonsa. Halleluja! Kyllä.

¹²⁴ Kun tämä luonnollinen ruumis tulee maan päälle, on siellä hengellinen ruumis odottamassa sitä.

¹²⁵ Ja kun tämä luonnollinen ruumis tipahtaa sinne, halleluja, on siellä puolla yksi odottamassa sitä! Me vain muutamme toisesta toiseen, me muutamme asuinpaikkaamme. Tämän kuolevaisen täytyy pukea ylleen kuolemattomuus, tämä hengellinen, tämän turmeltuvan täytyy pukea ylleen turmeltumaton. Tämä vanha ryppyinen, vääntynyt, kumarainen ruumis, se ei lainkaan muuta olemustaan, tarkoitan, kun se tulee sinne, teillä tulee yhä olemaan sama henki.

¹²⁶ Sallikaa minun antaa teille jotakin pientä, joka kuulostaa teistä vääraltä, mutta se on Raamatun mukaista, ja sitten annan teille asian, joka oikaisee sen. Tarkatkaa tätä. Kun vanha Saul, tuo kuningas, tuo vanha, suuren vanhan kirkkokunnan saarnaaja siellä tuohon aikaan, tiedättehan, joka oli päätänsä ja harteitaan yläpuolella heitä kaikkia, ja oli peloissaan, sillä he eivät tienneet mitään Yliluonnollisesta. Daavidin täytyi tulla ja vapauttaa tuo karitsa leijonan suusta, tappaa Goljat. Tarkatkaa häntä. Saul oli mennyt niin pitkälle Jumalasta, että hän alkoi vihata tätä ‘pyhä-kieriskelijä’ saarnaajaa. Ja sen sijaan, että olisi ollut hänen puolellaan ja yrittänyt auttaa häntä, hän kääntyi häntä vastaan. Jos se ei nyt olekin kuva tarkalleen, tarkalleen kuva tästä päivästä. Hän kääntyi pois hänestä!

¹²⁷ Kuinka monet olivat täällä, kun lähdin ensimmäiselle saarnamatkalleni, kun lähtiessäni saarnasin Daavidista ja Goljatin tappamisesta? Monia, joitakin, muutamia entisaikaisia. Valmistaudun lähtemään jälleen tämän jälkeen. Muistatko mitä, näettekö mitä juuri tuli viime sunnuntaina? Se on siirtymässä suoraan toiseen vaiheeseen. Daavidin toinen kampanja, hänen palvelustehtävänsä toinen vaihe. Se on tarkalleen oikein. Joka sitten hän tuli kuninkaaksi yli Israelin. Pankaa merkillä, kuinka tämä palvelustehtävä nyt on siirtymässä suurempaan vaiheeseen, tullen suuremmaksi. Niin teki myös Daavid. Pankaa merkillä tämä, kun hän, Daavid, tuli, kun Jumala antoi Daavidin tulla sinne ulos ja tappaa tuon leijonan, huomakaa, ja tappaa tuon karhun ja

¹¹⁸ Ja teille tänään, teille seitsemännen päivän adventisti veljille, jotka sanotte, että seitsemäs päivä on Jumalan Sinetti, esittäkää edes yksi Kirjoitus sen todisteeksi. Raamattu sanoi, että Jumalan Sinetti on Pyhä Henki. Tarkatkaa tätä. Tarkatkaa nyt 13. jaetta.

...sen jälkeen kun te uskoitte, teidät sinetöitiin ...lupauksen Pyhällä Hengellä.

¹¹⁹ Menkää Efesolaiskirje 4:30, uskoisin, että se on se. Katsokaamme eikö tämä 4:30 olekin sama asia. Efesolaiskirje 4. luku, 30. jae. Niin, tässä se on, 4:30.

Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivään asti.

¹²⁰ Kuinka pitkään? Kun te todella, todella saatte Pyhän Hengen, niin kuinka pitkään Sen tulee kestää teillä? Seuraavaan herätykseenkö asti, siihenkö asti, kunnes teille tulee erimielisyyttä isoäidin kanssa, tai siihen asti kunnes pomonne haukkuu teidät? Teidän lunastuksenne päivään asti! Halleluja!

¹²¹ Sen jälkeen, kun olette kuolleet, sen jälkeen, kun olette siirtyneet tuohon Maahan, kun te seisotte siellä rakkaittenne kanssa, te olette yhä täytetty Pyhällä Hengellä. Se on Kirjoitus! Te olette aivan samoin kuin olette nyt, te vain olette muuttaneet toiseen ruumiiseen. Te vain vaihdoitte asuntoa. Tämä vanheni, te ette enää voineet kiinnittää siihen kattopäreitä, koska kattotuolit olivat mädäntyneet. Niin se on. Niinpä te vain hylkäsitte vanhan asuntonne ja jätitte sen mätänemään ja muutitte uuteen. Eikö niin? "Sillä jos tämä maallinen maja hajotetaan, on meillä toinen odottamassa."

¹²² Muistattekko kun eräänä päivänä kävimme sen lävitse? Kun pieni lapsi on muodostumassa äidin kohdussa ja sen pienet lihakset potkivat ja nykivät ja liikehtivät. Mutta niin pian kuin äiti synnyttää lapsen, ja lapsi on tullut maan päälle, on siellä hengellinen ruumis tavoittamaan tuon pienen luonnollisen ruumiin. Sitten lääkäri antaa sille [Veli Branham läimäyttää käsiään yhteen.] tällä tavalla, tai tekee jotakin järkyttääkseen sitä, ja se sanoo: "Yääh, yääh." Ja välittömästi se menee suoraan äidin rinnalle ja alkaa: "Um, uh", liikuttaen pientä päätään ylös ja alas äidin rinnalla, saadakseen nuo maitorauhaset tuomaan maitoa.

uskoisin, että hän eroaisi minusta, jos en niin tekisi. Elän uskollisena hänelle koska rakastan häntä.

¹⁰⁶ Minä en saarnaa Evankeliumia siksi, että ajattelisin meneväni helvettiin jos en niin tekisi, vaan saarnaan Evankeliumia, koska rakastan Häntä. Tietenkin. Luuletteko että ylittäisin noita myrskyisiä meriä, lentokoneessa, joka sukeltlee ylös ja alas, salamien välähdellessä ympärillä, ja kaikkea muuta, ja melkein millä hetkellä tahansa... Ja jokainen kirkuu ja kuuluu "Ave Mariaa" läpi koneen ja kaikkea muuta. Nuo ihmiset keinuevat noiden turvavöiden varassa, ja lentäjä sanoo: "Polttoainetta on tarpeeksi kestämaan vielä viisitoista minuuttia pidempään, enkä tiedä, missä me olemme." Luuletteko, että tekisin sen vain huvin vuoksi? Hah! Luuletteko, että menisin sinne, missä saksalaisten sotilaiden täytyi panna kätensä ympärilleni tällä tavalla, kun he veivät minut sisään ja ulos kokouksesta joka ilta, kunnes Pyhä Henki alkoi tehdä ihmeitä. Kommunistit istumassa yökaukoputkien kanssa, ampuakseen minut mailin päästä. Luuletteko, että tekisin sen vain huvin vuoksi? Vaan koska minussa on jotakin, rakkaus, he ovat ihmisiä, joiden puolesta Kristus kuoli. Paavali sanoi: "Paavali sanoi: "Minä en ole ainoastaan halukas menemään ylös Jerusalemiin, vaan menen sinne ristiinnaulittavaksi. Menen sinne kuollakseni. Menen sinne kuollakseni Herran asian tähden." Se on jotakin, se on rakkaus, joka pakottaa teitä, joka saa teidät tekemään sen. Niin se on tarkalleen oikein.

¹⁰⁷ Jos olisin saarnannut Evankeliumia rahasta, ei minulla tänä iltana olisi kahdenkymmentuhannen dollarin velkaa. En olisi velassa. Varmasti en. Koska olisin pitänyt joitakin niistä miljoonista, joita minulle on annettu. Eräs mies, eräs mies lähetti FBI:n agentin mukana miljoonan viidensadantuhannen dollarin maksumääräyksen. Ja minä sanoin: "Viekää se takaisin." Ei rahan tähden! Kyseessä ei ole raha. Minä en saarnaa Evankeliumia rahan vuoksi. Ei sen vuoksi!

¹⁰⁸ Vaan se on rakkaudesta. Sitä haluan tehdä, kunnes ylitän tuon viimeisen henkäyksen, joka voi olla viiden minuutin kuluttua, se voi olla kahden tunnin kuluttua, se voi olla viidenkymmenen vuoden kuluttua, en tiedä, milloin se tulee olemaan. Mutta kun niin käy, ja saavun sinne, haluan nähdä heidän tulevan nuoruutensa kukoistuksessa, huutaen: "Rakas veljeni, minä selvisin perille!" Sitä on sydämessäni, siksi. En yritä olla eri mieltä kanssanne ollakseni erilainen, vaan yritän panna teitä sille tielle, mikä on oikea. Sillä tavalla Hän on. Ei teidän

seurakuntanne, ei kirkkokuntanne, vaan syntymänne Kristuksessa. Whew!

Jossa me olemme saaneet perinnön ollen ennalta määrätty hänen tarkoituksensa mukaan, joka tekee kaikki asiat oman tahtonsa neuvon mukaan:

¹⁰⁹ Kuunnelkaa. Tulemme lopettamaan muutaman minuutin kuluttua. Kuunnelkaa nyt tarkasti ennen kuin lopetamme.

Että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, jotka ensin luotimme Kristukseen. Johon te myös luotitte...

¹¹⁰ Tarkatkaa tätä nyt, hyvin tarkasti. Pankaa päällemme Evankeliumintakki. Pitäkää korvanne avoinna, kuunnelkaa tarkasti. Olen 13. jakeessa.

Johon te myös luotitte, sen jälkeen kun te kuulitte... (Usko tulee kuulemalla minkä Sanan? [Seurakunta sanoo: "Jumalan."] ...sen jälkeen, kun te kuulitte totuuden sanan...

¹¹¹ Mikä on Totuus? Jumalan Sana. Eikö niin? Joh. 17:17, te jotka kirjoitatte muistiin Kirjoituksia, Jeesus sanoi: "Pyhitä heidät, Isä, Totuuden kautta. Sinun Sanasi on Totuus."

...sen jälkeen kun te kuulitte totuuden, pelastuksenne Evankeliumin:...

¹¹² Mikä oli se pelastus, josta hän yrittää kertoa heille? Ennalta määrätty ennen maailman perustamista (eikö niin?), pojiksi adoptoitaviksi, ennalta määrätty Iankaikkiseen Elämään. No niin, kun te tulette sisälle Iankaikkiseen Elämään, sen jälkeen kun olette pelastettu, pyhitetty, täytetty Pyhällä Hengellä, te olette poika. Nyt Jumala haluaa asettaa teidät paikallenne, niin että voitte työskennellä Hänen Valtakuntansa hyväksi ja Hänen kirkkaudekseen.

¹¹³ Se on Evankeliumi. Ensimmäiseksi, kuulla Sana. "Katukaa ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi antamiseksi." Kaikki syntinne otetaan pois, huutaen avuksi Herran Jeesuksen Kristuksen Nimeä, mennäksenne luvattuun Maahan. Tämä lupaus on jokaiselle matkaajalle, joka teillä on. Jos jätit kotisi tänä iltana, syntisenä, sanoen: "Minäpä menen Branham Tabernaakkeliin", niin Jumala antaa sinulle tilaisuuden tänä iltana. On vain yksi asia, joka

on teidän ja tämän luvaton Maan välillä. Mikä on tämä luvattu Maa? Pyhä Henki. Se mitä oli Joosuan ja luvaton maan välillä, oli Jordan. Tarkalleen.

¹¹⁴ Mooses, ollen esikuva Kristuksesta, johti lapset luvaton maan rajalle, mutta Mooses ei sitten vienyt lapsia sisälle luvattuun maahan. Joosua vei kansan sisälle ja jakoi maan. Jeesus maksoi hinnan ja johti heidät Pyhään Henkeen asti. Jumala lähetti Pyhän Hengen alas ja Hän asetti asemallisesti seurakunnan järjestykseen, kunkin miehen paikalleen, täyttäen hänet Olemuksensa läsnäololla. Näettekö, mitä tarkoitan? Kaikki Kristuksessa Jeesuksessa, kuinka Jumala ennalta määräsi tähän tämän Evankeliumin kutsumana!

¹¹⁵ Paavali, Galatalaiskirje 1:8, sanoo: "Jos Enkeli tulee ja saarnaa mitään muuta, olkoon hän kirottu." Tämä on Totuus, Evankeliumi. Nyt kuunnelkaa tarkasti, kun luemme eteenpäin, päättääksemme tämän jakeen.

...pelastuksenne Evankeliumin: jossa myös... (kuunnelkaa tarkasti) ...sen jälkeen kun te uskoitte, teidät sinetöitiin lupauksen Pyhällä Hengellä,

¹¹⁶ Viimeisissä päivissä, sanoo Raamattu, tarkatkaa nyt, viimeisissä päivissä tulee olemaan kahdenlaisia ihmisiä. Yhdellä niistä tulee olemaan Jumalan Sinetti, toisella pedon merkki. Onko se oikein? Kuinka moni tietää sen? Hyvä on, jos Jumalan Sinetti on Pyhä Henki, niin silloin, olla ilman Pyhää Henkeä, on pedon merkki. Ja Raamattu sanoi, että nämä kaksi henkeä tulisivat olemaan niin lähekkäin yhdessä, että se pettäisi jopa Valitutkin, jos se olisi mahdollista. Se ei ole koskaan tekevä sitä, koska heidät oli valittu Iankaikkiseen Elämään. Näettekö? Seurakunta tulee vain...

¹¹⁷ Ja me tiedämme, että kymmenen neitsyttä meni ulos kohtaamaan Herraa, kaikki pyhitettyjä, kaikki pyhiä, jokainen heistä oli pyhitetty. Viisi heistä oli viivytteleviä ja he antoivat valojensa sammua. Viidellä oli öljyä lampuissansa. Ja: "Katso Ylkä tulee!" Ja ne viisi, joilla oli öljyä lampuissansa, menivät Hääaterialle. Ja toiset jätettiin ulkopuolelle, missä he itkivät ja valittivat ja kiristelivät hampaitaan. Olkaa valmiit, sillä te ette tiedä, millä hetkellä Herra tulee. Ja mitä öljy kuvaa Raamatussa? Pyhää Henkeä.